

รัฐสภาสาร

เรื่องในเล่ม

บทบรรณาธิการ

คำปราศรัยของประธานสภาผู้แทนราษฎร

รัฐสภาไทยกับองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ

ประกาศรัฐมนตรีลาออก

ภาคพระราชบัญญัติ

- พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย

กับสาธารณรัฐอินโดนีเซีย พ.ศ. ๒๕๒๒

๒๘

- พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๒๒

๔๒

- พระราชบัญญัติการปราบปรามครหลวง พ.ศ. ๒๕๒๒

๖๒

- พระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒

๖๘

- พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

๗๒

ปีที่ ๒๗ ฉบับที่ ๒

กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓

LIART

วัตถุประสงค์

- ๑ เพื่อเผยแพร่ระบอบประชาธิปไตย
- ๑ เพื่อเสนอข่าวสารวิชาการในวงงานรัฐสภา และอื่น ๆ ทั้งภายในและต่างประเทศ

พันเอก สงวน คำวงษา	เป็นผู้อำนวยการ
ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์	เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการ
นางสาวบังอร อิมโอชา	เป็นบรรณาธิการ
นายภราวตา บุรณศิริ	เป็นผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายอาสา ทวีชัยอนันต์	ประจำกองบรรณาธิการ
นายประยูร สตาเขตร์	ประจำกองบรรณาธิการ
นางพรรัตน์ หมุ่มพัยค์ม์	ประจำกองบรรณาธิการ
นายบุรีรักษ์ นามวัฒน์	ประจำกองบรรณาธิการ
นางสาวกอบกุล ศรานนท์	ผู้จัดการและสมุหบัญชี
นางสาวกาญจนา กาญจนวิทย์	หัวหน้ากองบรรณาธิการ

- กำหนดออก เดือนละหนึ่งฉบับ
- อัตราค่าบำรุง
ปีละหกสิบบาท
ครึ่งปีสามสิบบาท

● การเงินและการบอกรับ

ส่งเงินล่วงหน้าในนามผู้จัดการ ที่สำนักงาน โดยเช็คไปรษณีย์ หรือ ธนาณัติ สั่งจ่าย ณ ที่ทำการไปรษณีย์ ดุสิต

● ส่งเรื่องลงรัฐสภาสาร

ส่งให้บรรณาธิการหรือผู้ช่วยบรรณาธิการที่สำนักงาน

- สำนักงาน ตั้งอยู่ที่สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา บริเวณพระที่นั่งอนันตสมาคม กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ ๒๘๒๖๑๘๑-๒๘๒๖๑๘๑ ต่อ ๒๓๐

● สำนักงานเลขาธิการรัฐสภาเป็นเจ้าของ

พิมพ์ที่โรงพิมพ์กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา โทร ๒๘๒๖๓๗๓ ต่อ ๒๓๓
นายแก้ว หมุ่มพัยค์ม์ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา โทร ๒๘๑๘๓๐๐

บทบรรณาธิการ

รัฐสภาสารฉบับเดือนกุมภาพันธ์นี้ ได้เสนอรายชื่อคณะรัฐมนตรี ในรัฐบาลของ
ฯ พล.เอก เปรม ติณสูลานนท์ ซึ่งได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ ตามคำกราบบังคมทูลของ ฯ พล.เอก เปรม ติณสูลานนท์
นายกรัฐมนตรี เพื่อปรับปรุงคณะรัฐมนตรีใหม่ และขอเสนอบทความในวงงานของสภา
เรื่อง รัฐสภาไทยกับองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ เพื่อท่านผู้อ่านจะได้ทราบเรื่องราว
การเข้าเป็นสมาชิก การดำเนินงานของหน่วยรัฐสภาไทย ในองค์การรัฐสภาระหว่าง
ประเทศ เช่น สหภาพรัฐสภา สหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย และองค์การระหว่าง
รัฐสภาของประเทศสมาชิกสมาคมอาเซียน นอกจากนี้ได้นำพระราชบัญญัติซึ่งรัฐสภา
ได้มีมติเห็นชอบให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว เพื่อท่านผู้อ่านที่สนใจติดตามความ
เคลื่อนไหวในวงงานนิติบัญญัติจะได้ทราบ และหวังว่าคงจะเป็นความรู้และเกิดประโยชน์
ตามสมควร

**คำปราศรัยของ ฯพณฯ บุญเท่ง ทองสวัสดิ์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ประธานสภาผู้แทนราษฎรแห่งราชอาณาจักรไทย**

**ต่อที่ประชุมสมัชชาใหญ่ ครั้งที่ ๑๕ ของสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย
ณ กรุงโตเกียว ๒๕๒๒**

ท่านประธาน ท่านคณะผู้แทน ท่านสุภาพสตรีและสุภาพบุรุษทั้งหลาย
ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีและเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาส และได้รับเกียรติ
มากแล้วคำปราศรัยต่อที่ประชุมอันทรงเกียรติของสมัชชาใหญ่ ครั้งที่ ๑๕ ของ สหภาพ-
สมาชิกรัฐสภาเอเชีย

ก่อนอื่น ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎรแห่งราชอาณาจักรไทย
ข้าพเจ้า ขอนำไมตรีจิตจากสมาชิกรัฐสภาและประชาชนชาวไทยมายังท่านทั้งหลาย
และขอแสดงความรู้สึกอันเต็มเปี่ยมไปด้วยความสุขจากใจจริง ที่ได้มาอยู่ท่ามกลางเพื่อน
สมาชิกรัฐสภาของสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย และในภูมิภาคแปซิฟิก

สหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียได้ถูกริเริ่มขึ้นเมื่อ ๑๕ ปีที่แล้ว โดยสมาชิกรัฐสภา
ญี่ปุ่นที่มีความสนใจกลุ่มหนึ่งภายใต้การนำอันชาญฉลาดของ ฯพณฯ ประธานที่ประชุม
และด้วยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดของสมาชิกรัฐสภา จากสาธารณรัฐจีน สาธารณรัฐ
เกาหลี สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และราชอาณาจักรไทย จนกระทั่งสหภาพของเราได้ก่อตั้ง
ขึ้นมาด้วยความสำเร็จ แม้ว่า เอ.พี.ยู. ได้ประสบกับอุปสรรคในปัญหาต่าง ๆ ก็ตาม ก็ยัง
ก้าวหน้าต่อไปได้อย่างมั่นคง ที่เห็นได้ชัดก็คือ การประชุมสมัชชาใหญ่ ครั้งที่ ๑๕ ของ
เอ.พี.ยู. ที่ได้จัดขึ้นเมื่อปีที่แล้ว ณ สาธารณรัฐนาอูรู ซึ่งเป็นเกาะที่มีความเจริญก้าวหน้า
ในท่ามกลางของมหาสมุทรแปซิฟิก ซึ่งหมายถึงว่าในปัจจุบันนี้ เอ.พี.ยู. ได้ก้าวหน้าไปยัง
ย่านแปซิฟิก

LIIRT

เอ.พี.ยู. ของเราเป็นองค์กรหนึ่งซึ่งให้คำปรึกษาและแนะนำ ซึ่งถือเป็นการสร้างประโยชน์ให้กับทั้งประชาชนและรัฐบาล และยังเป็นเวทีประชุมพิจารณาปัญหาต่างๆ ระหว่างประชาชนต่อประชาชน ผ่านทางผู้แทนของตนและได้ศึกษาและอภิปรายในปัญหา ร่วมกัน อีกทั้งได้เสนอแนะแนวความคิดเห็นที่สำคัญแก่รัฐบาลที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะได้มีการดำเนินงานที่เหมาะสม ภายในโครงการและเจตนารมณ์แห่งความร่วมมือของ เอ.พี.ยู. โครงการแห่งความร่วมมือของ เอ.พี.ยู. นี้ ทั้งที่ในบางโอกาสจะมีความเห็นที่แตกต่างกัน เกิดขึ้นในการประชุม และการพิจารณาปัญหาต่างๆ แต่บรรดาผู้นำของ เอ.พี.ยู. ทั้งหลาย ก็ยังคงมีความคิดเห็นร่วมกันอยู่มาก ที่เห็นได้ชัดก็คือ การพิจารณาปัญหาระหว่างประเทศ ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องที่มีผลกระทบกระเทือนต่อภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ทั้งนี้ด้วยเจตนารมณ์แห่งการประนีประนอม และความเข้าใจกันของ เอ.พี.ยู. เราจะสามารถไกล่เกลี่ยปรองดองสิ่งที่แตกต่างกันเหล่านั้นได้ เพื่อผลประโยชน์ส่วนใหญ่ของ เอ.พี.ยู. และของชาวเอเชียทั้งหมด

ท่านประธาน ท่านคณะผู้แทน

ปัจจุบันนี้ โลกของเรากำลังเผชิญกับสถานการณ์และช่วงเวลาแห่งวิกฤตการณ์ที่ร้ายแรงโดยเฉพาะในทวีปเอเชีย เริ่มจากคาบสมุทรเกาหลีในเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ เรื่อยมาถึเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จนกระทั่งถึงตะวันออกกลาง ข้าพเจ้าหวังอย่างจริงจัง บรรดาผู้นำของประเทศเหล่านั้น จะได้พิจารณาปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ด้วยความ ยึดมั่นสขุมและรอบคอบ เพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงภัยแห่งสงครามซึ่งอาจแพร่ขยายออกไปทั่วโลก สำหรับในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คณะผู้แทนไทยขอแสดงความ ขอบคณอย่างจริงใจต่อประเทศสมาชิก เอ.พี.ยู. ที่ได้แสดงความเป็นห่วงใยต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นตามชายแดนของเราอย่างจริงจัง โดยได้เสนอมติสองข้อต่อที่ประชุมคณะมนตรี ๗ สาธารณรัฐนาอูรூ คือปัญหาผู้ลี้ภัยหรือผู้หลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย อัน

ประกอบด้วยชาวเวียดนามที่อพยพมาทางเรือ และชาวกัมพูชาที่หลบหนีอันตรายจากสงครามที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงภายในประเทศ โดยข้ามพรมแดนเข้ามายังชายแดนไทย เพื่ออาศัยหลบภัย ซึ่งนับเป็นภาระอันยิ่งใหญ่ของประเทศไทย และประเทศไทยนั้นตามคำพังทึยาก็จะให้ความรับผิดชอบทางด้านมนุษยธรรม ต่อประชาชนผู้นำสงสารเหล่านี้ผู้กำลังเผชิญกับความอดอยาก และการขาดแคลนเวชภัณฑ์ในการบำบัดรักษาโรค ในขณะที่องค์กรสหประชาชาติ และมิตรประเทศทั้งหลายได้เข้ามาให้ความช่วยเหลือ ในด้านเครื่องบริโภค เวชภัณฑ์ การเงิน ตลอดจนสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ซึ่งเรารู้สึกเป็นหนี้บุญคุณต่อผู้ให้ความช่วยเหลือเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม ความช่วยเหลือเหล่านี้ยังไม่เป็นการเพียงพอ เพราะว่าจำนวนของผู้หลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและทุก ๆ วัน ทั้งนี้ ก็เพราะได้มีการสู้รบตามแนวพรมแดนไทยกัมพูชา คณะผู้แทนไทยหวังอย่างจริงใจว่า องค์กรสหประชาชาติจะได้เร่งดำเนินการตามมติของที่ประชุมสมัชชาใหญ่ขององค์กรสหประชาชาติ เพื่อที่จะระงับสถานการณ์อันวุ่นวายที่เกิดขึ้นในภูมิภาคนี้

สำหรับที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่ง เอ.พี.ยู. เราปรารถนาที่จะเสนอคำร้องขออย่างจริงใจมายังประเทศสมาชิกทั้งหมดของสหภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศญี่ปุ่นให้ความช่วยเหลือในสิ่งที่จำเป็นแก่ประเทศสมาชิก เอ.พี.ยู. ทั้งหมด ในปัจจุบันได้เป็นที่ยอมรับกันว่า เศรษฐกิจของประเทศที่พัฒนาแล้วย่อมอาศัยความร่วมมืออย่างมากจากประเทศที่กำลังพัฒนา ทั้งนี้ เพราะว่าประเทศเหล่านี้มีทรัพยากรธรรมชาติจำนวนมาก ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการเสริมสร้างความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจแก่ประเทศที่พัฒนาแล้ว อีกนัยหนึ่งก็คือ ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของโลกจะไม่ถูกกระทบกระเทือนหากเพียงแต่จะยอมรับความร่วมมือระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วกับประเทศที่กำลังพัฒนาเท่านั้น จากข้อเท็จจริงนี้ไม่เป็นที่สงสัยเลยว่ากลุ่มประเทศทั้งสองจะได้ตระหนักถึงเรื่องนี้ และประเทศไทยก็ไม่มีข้อยกเว้นได้พยายามที่จะบรรลุความมุ่งหมายร่วมกันของการ สร้างความรุ่งเรือง

LIERT

๔

ทั่วไปในโลก โดยให้ความร่วมมือกับประเทศทั้งหลายที่พัฒนาแล้วในซีกโลกตะวันตก จากการติดต่อเจรจาโดยตลอด สำหรับประเทศญี่ปุ่นนั้นการเสียเปรียบทางการค้าอย่าง มหาศาลของประเทศไทยต่อประเทศที่มั่งคั่งประเทศหนึ่งซึ่งจะบรรเทาลงได้ ถ้าหากผู้มีอำนาจรับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง จะได้ร่วมพิจารณา ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างจริงจัง และประเทศ ญี่ปุ่นน่าจะพิจารณารูปแบบความช่วยเหลือ ซึ่งอาจมีความจำเป็นในการขยายความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ

เพื่อนร่วมงาน และมิตรทั้งหลาย

ในนามของคณะผู้แทนไทย ข้าพเจ้าขอขอบคุณอย่างยิ่งต่อที่ประชุมสมัชชาใหญ่ ที่ได้ให้การสนับสนุนที่ดีที่เราได้ เสนอเป็นเกียรติแด่มิตรที่รักใคร่ กันมาเป็นเวลาช้านาน ของเราก่อนหนึ่ง คือ ท่านอูจิจิ โนดะ แห่งญี่ปุ่น ให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกถาวรตลอดชีพ ตามที่พวกเราทุกคนทราบถึงการเสียสละและการอุทิศตัวของท่านเพื่อสร้างความก้าวหน้าให้แก่สภาพของเรานั้น มีมากกว่าที่จะสรรหาคำพูดใด ๆ มาเรียนต่อที่ประชุมนี้ได้ นอกจากนั้นก็ขอแสดงความยินดีต่อท่าน โนดะ แล้วข้าพเจ้ายังขอแสดงความยินดีต่อท่าน โนโบซุเกะ กิชิ และท่าน เบียง ควอน มิน ที่ได้รับการแต่งตั้งจากที่ประชุมสมัชชาใหญ่ ให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกถาวรตลอดชีพของสภาพของเราเช่นกัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับท่านประธานผู้ทรงเกียรติของที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งนี้ ข้าพเจ้าขอแสดงความยินดี ที่ท่านได้รับรางวัลระหว่างประเทศอันทรงเกียรติเมื่อเร็ว ๆ นี้ และท่าน โนโบซุเกะ กิชิ ได้เป็นประธานคนแรกของที่ประชุมสมัชชาใหญ่ เอ.พี.ซี. อีกด้วย ในฐานะที่ข้าพเจ้ายังใหม่ต่อการประชุมระหว่างประเทศนี้ แต่เมื่อได้ศึกษาถึงเกียรติประวัติและการอุทิศอันน่าสรรเสริญของท่านสภาพบรุษอันทรงเกียรติแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณควรได้รับเกียรติยศอันยิ่งใหญ่กว่าที่เราได้ให้แก่ท่านเมื่อคอนเซชัน

LIART

ท้ายที่สุดนี้ ขอแสดงความขอบคุณและชมเชยต่อหน่วยประจำชาติญี่ปุ่นแห่ง
เอ.พี.ยู. ท่านเลขาธิการ โมโตฮารุ โมริซึตะ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการหน่วย
ของท่าน ตลอดทั้งเลขาธิการของสำนักงานกลางของ เอ.พี.ยู. ท่านโยชิฮารุ ทาเคโน ที่ได้
เตรียมจัดการประชุมสมัชชาใหญ่ของ เอ.พี.ยู. ครั้งนี้อย่างดีเลิศ คณะผู้แทนไทย ขอ
แสดงความขอบคุณอย่างจริงใจ สำหรับการต้อนรับด้วยไมตรีจิตอันอบอุ่นที่พวกเราทั้ง
หมดได้รับในระหว่างการเดินทางด้วยความผาสุก ณ กรุงโตเกียว

ขอบคุณ

หมายเหตุ การประชุมสมัชชาใหญ่ประจำปี ครั้งที่ ๓๕ แห่งสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย ได้ประชุม
ณ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ ๑๘ ถึง ๒๒ ธันวาคม ๒๕๒๒ และในการประชุม
ครั้งนี้ คณะผู้แทนหน่วยประจำชาติไทย ได้ส่งคณะผู้แทนไปร่วมในการประชุม ซึ่งประกอบด้วย
นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ประธานสภาผู้แทนราษฎรและรองประธานกรรมการหน่วยประจำชาติไทย
เป็นหัวหน้าคณะอันมีสมาชิกรัฐสภาและสภาผู้แทนราษฎรร่วมด้วยอีก ๘ คน ไปร่วมในการ
ประชุม

รัฐสภาไทยกับองค์การรัฐสภา ระหว่างประเทศ

โดย สุวิมล ไทรสุวรรณ

รัฐสภาไทยเริ่มเข้าไปมีบทบาทในสังคัมรัฐสภาระหว่างประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๔๓ โดยเข้าร่วมเป็นภาคีของสหภาพรัฐสภา (Inter Parliamentary Union) ซึ่งเป็นองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศระดับสากลเพราะเปิดรับประเทศสมาชิกที่มีอำนาจอธิปไตยโดยสมบูรณ์ จากทั่วทุกมุมโลกที่มีสถาบันนิติบัญญัติหรือสถาบันรัฐสภาที่ตั้งขึ้นมาถูกต้องตามกฎหมาย และเป็นตัวแทนของประชาชนและดินแดนที่รัฐสภานั้นทำหน้าที่อันถูกต้องตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. ๒๔๘๐ (๑๙๓๗) สหภาพรัฐสภาได้จัดตั้ง “หน่วยอิสระของเลขาธิการรัฐสภาแห่งรัฐสภาต่าง ๆ” (Autonomous Section of Secretaries General of Parliaments) โดยจัดอยู่ในวงงานของสหภาพรัฐสภา แต่การบริหารของสมาคมฯ เป็นอิสระจากสหภาพรัฐสภา โดยอยู่ภายใต้การบริหารของคณะกรรมการบริหารของสมาคมฯ ต่อมาในปี ๒๕๐๐ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “สมาคมเลขาธิการรัฐสภา” (Association of Secretaries General of Parliaments) รัฐสภาไทยเริ่มส่งผู้แทนของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาเข้าร่วมประชุมของสมาคมฯ ตั้งแต่ปี ๒๔๘๘ และเริ่มเป็นภาคีของสมาคมฯ ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

หลังจากที่ได้เข้าเป็นภาคีของสหภาพรัฐสภาแล้ว รัฐสภาไทยได้เข้าเป็นภาคีขององค์การรัฐสภาระหว่างประเทศระดับภูมิภาค ๒ องค์การด้วยกัน กล่าวคือ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๘ รัฐสภาไทยได้เข้าร่วมเป็นผู้ก่อการจัดตั้งองค์การสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย (Asia Parliamentarians' Union) โดยมีพรรครัฐบาลญี่ปุ่นในสมัยนั้น (พรรคเสรีประชาธิปไตย Liberal Democrat Party) เป็นผู้ริเริ่มและจัดการเกี่ยวกับการจัดตั้งองค์การนี้ ต่อมา

LI RT

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ รัฐสภาไทยได้สนับสนุนในความริเริ่มของรัฐสภาอินโดนีเซียที่เสนอให้จัดตั้งองค์การ ระหว่างรัฐสภาของประเทศสมาชิกสมาคมอาเซียน (ASEAN Inter-Parliamentary Organization) โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะก่อให้เกิดความร่วมมือและเข้าใจอันดีระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียนให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น เพราะว่าการร่วมมือระหว่างภาคีของกลุ่มประเทศอาเซียนนั้นมียุทธศาสตร์แล้ว ยังคงเหลือแต่ระดับรัฐสภาเท่านั้นที่ยังไม่มีการรวมตัวเพื่อร่วมมือกัน รัฐสภาไทยได้ส่งผู้แทนไปเข้าร่วมประชุมเพื่อจัดตั้งองค์การระหว่างรัฐสภาของประเทศสมาชิกสมาคมอาเซียนทุกครั้ง ซึ่งมีการประชุมกันถึง ๓ ครั้ง จึงสามารถจัดตั้งองค์การดังกล่าวได้สำเร็จ

๑. สหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Union หรือ I P U)

สหภาพรัฐสภาเริ่มก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๒ โดยมีสมาชิกจากประเทศต่าง ๆ รวม ๘ ประเทศส่วนใหญ่เป็นประเทศในยุโรปรวมทั้งสหรัฐอเมริกา ร่วมประชุมเป็นครั้งแรกที่กรุงปารีส

วัตถุประสงค์ของสหภาพรัฐสภา คือ เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกรัฐสภาของประเทศต่าง ๆ ให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน คือเป็นองค์การระหว่างปวงชนต่อปวงชนใช้หลักการ people to people ปัจจุบันสหภาพรัฐสภามีสมาชิกรวม ๑๘ ประเทศ

ประเทศไทยได้รับการทาบทามให้เข้าเป็นสมาชิกสหภาพรัฐสภา ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๑ โดยได้รับการทาบทามผ่านทางรัฐบาลและทางรัฐสภาด้วย และในคราวประชุมคณะกรรมการแห่งสหภาพ ณ กรุงดับลิน ประเทศไอร์แลนด์ เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๔๘๓ ที่ประชุมได้มีมติเป็นเอกฉันท์รับหน่วยรัฐสภาไทยเข้าเป็นภาคีของสหภาพรัฐสภา และในการประชุมใหญ่ประจำปีของสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๓๘ ณ กรุงดับลิน ประเทศไอร์แลนด์ พ.ศ. ๒๔๘๓ หน่วยรัฐสภาไทยได้ส่งคณะผู้แทนไปร่วมประชุมสหภาพรัฐสภาเป็นครั้งแรก ประกอบด้วย

LI RT

๑. เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิบดี ประธานหน่วยรัฐสภาไทย เป็นหัวหน้าคณะ
๒. นายพจน์ สารสิน
๓. นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์
๔. มร.ว. เสนีย์ ปราโมช เลขาธิการหน่วยรัฐสภาไทย

ในการเข้าร่วมประชุมครั้งแรกนี้ ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับการจัดตั้งรัฐสภาโลกต่อที่ประชุม หลายประเทศได้ให้ความสนใจแนวความคิดนี้มาก

สหภาพรัฐสภามีองค์กรสำคัญ ๆ ดังนี้

๑. การประชุมใหญ่ประจำปีของสหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Conference)

การประชุมใหญ่ประจำปีของสหภาพรัฐสภา ประกอบด้วยคณะผู้แทนจากหน่วยประจำชาติต่าง ๆ สำหรับจำนวนของคณะผู้แทนของแต่ละหน่วย ๆ นั้นขึ้นอยู่กับจำนวนคะแนนเสียงที่แต่ละหน่วย ๆ มีสิทธิลงคะแนนเสียงในที่ประชุมใหญ่ โดยคณะผู้แทนของแต่ละหน่วย ๆ มีจำนวนได้ไม่เกินคะแนนเสียงที่หน่วยตนมีอยู่ ตามธรรมนูญแห่งสหภาพรัฐสภา มาตรา ๑๒ แต่ละหน่วยประจำชาติมีสิทธิที่จะออกเสียงในที่ประชุมใหญ่สหภาพ ๆ ไม่น้อยกว่า ๘ คะแนน คะแนนเสียงเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นตามจำนวนพลเมืองของแต่ละประเทศและตามจำนวนของสมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรง

การประชุมใหญ่ประจำปีของสหภาพรัฐสภานี้ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้แทนของสมาชิกแห่งรัฐสภานานาประเทศ มาแสดงความคิดเห็น อภิปรายกันในปัญหาระหว่างประเทศ ทั้งทางด้านการเมือง รัฐสภา สิทธิมนุษยชน เศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ ตามระเบียบวาระการประชุมที่คณะมนตรีสหภาพฯ เป็นผู้กำหนดให้และหลังจากมีการอภิ-

ปรายกันแล้วที่ประชุมใหญ่จะมีการลงมติในร่างมติเรื่องต่าง ๆ ที่ได้อภิปรายไปแล้ว โดยไทยมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนได้ ๑๖ เสียง หรือ ๑๖ Votes (ประเทศไทยจะมีเสียงลงคะแนนเท่าใดขึ้นอยู่กับอัตราพลเมืองกับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประเทศ แต่อย่างน้อยประเทศหนึ่งจะมีคะแนนเสียงได้ ๘ เสียง) มติต่างๆ ในการประชุม จะไม่ผูกพัน กับประเทศไทยเป็นการเฉพาะ

๒. คณะมนตรีสหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Council)

ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยประจำชาติต่างๆ หน่วยละ ๒ คน งานสำคัญของคณะมนตรีได้แก่ การกำหนดสถานที่และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ประจำปี การพิจารณาการรับเข้าเป็นสมาชิกสหภาพรัฐสภา พิจารณาแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของสหภาพรัฐสภาพิจารณาโครงการงาน และงบประมาณประจำปีของสหภาพรัฐสภา ฯลฯ คณะมนตรีสหภาพรัฐสภาเป็นเสมือนองค์กรผู้กำหนดนโยบายของสหภาพรัฐสภา โดยมีคณะกรรมการบริหารเป็นที่ปรึกษา โดยปกติและคณะมนตรีจะประชุมกันปีละ ๒ ครั้ง คือ ครั้งแรกจะประชุมกันในฤดูใบไม้ผลิ (ประมาณเดือนเมษายน) เพื่อเตรียมการประชุมใหญ่ประจำปี และครั้งที่สองจะประชุมกันในฤดูใบไม้ร่วง (ประมาณเดือนกันยายนหรือตุลาคม) เพื่อพิจารณาเรื่องต่างๆ ตามระเบียบวาระที่กำหนดมาโดยคณะกรรมการบริหาร

๓. คณะกรรมการบริหาร (Executive Committee)

ประกอบด้วยสมาชิกของแต่ละหน่วยประจำชาติต่าง ๆ ที่ได้รับการเลือกตั้งในที่ประชุมใหญ่ประจำปี ๓๐ คน โดยมีประธานสหภาพรัฐสภา เป็นประธานโดยตำแหน่ง มีวาระในการดำรงตำแหน่ง ๔ ปี แต่ทุกปีจะมีการจับสลากให้สมาชิกออกจากตำแหน่งอย่างน้อย ๒ คนหมุนเวียนกันไป คณะกรรมการบริหารเป็นองค์กรบริหารของสหภาพรัฐสภา โดยเป็นผู้ควบคุมการบริหารงานของสำนักเลขาธิการสหภาพรัฐสภา งานสำคัญ

LI RT

ได้แก่ เป็นคณะที่ปรึกษาของคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา เป็นผู้กำหนดสถานที่ วัน และ ระเบียบวาระการประชุม คณะมนตรีสหภาพรัฐสภาเป็นผู้กำหนดโครงการประจำปีของ คณะกรรมการประจำของสหภาพรัฐสภาทั้ง ๕ คณะ เสนอบประมาณและโครงการ ประจำปีของสหภาพรัฐสภาต่อที่ประชุมคณะมนตรี ฯ ฯลฯ

๔. คณะกรรมการประจำ (Study Committees)

คณะกรรมการประจำมีทั้งหมด ๕ คณะด้วยกัน มีหน้าที่เพื่อพิจารณาคำขอใน ข้อบัญญัติต่าง ๆ ตามขอบข่ายของงานในสาขาตน พิจารณาและอภิปรายร่างมติและ มติที่ต่าง ๆ ที่หน่วยประจำชาติหรือสมาชิกของหน่วยประจำชาติเสนอขึ้นมา แล้วยก อ่างมติขึ้นเพื่อเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ประจำปีของสหภาพรัฐสภาต่อไป มีการพิจารณาคำ แปรญัตติต่าง ๆ และมีการทำรายงานการดำเนินงานของคณะกรรมการของตน เพื่อ เสนอต่อที่ประชุมใหญ่ประจำปีด้วย คณะกรรมการประจำของสหภาพรัฐสภาทั้งหมด ๕ คณะ ดังนี้

คณะกรรมการประจำของสหภาพรัฐสภา มีทั้งหมด ๕ คณะด้วยกันดังนี้

- (๑) คณะกรรมการปัญหาการเมือง ความมั่นคงระหว่างประเทศ และการลด อาวุธ (Committee on Political Questions, International Security and Disarmaments)
- (๒) คณะกรรมการปัญหาการรัฐสภา กฎหมายและสิทธิมนุษยชน (Committee on Parliamentary, Juridical and Human Rights Questions)
- (๓) คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคม (Economic and Social Committee)
- (๔) คณะกรรมการการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม (Educational Scientific and Cultural Committee)

(๕) คณะกรรมาธิการปัญหาดินแดนที่ยังไม่ได้รับการปกครองตนเอง และปัญหาชาติพันธุ์ (Committee on Non-Self Territories and Ethnic Questions)

คณะกรรมาธิการประจำแต่ละคณะ ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยประจำชาติต่าง ๆ หน่วยละ ๒ คน แต่ละหน่วย ๆ จะมีสิทธิลงคะแนนเสียงในที่ประชุมคณะกรรมาธิการเพียง ๑ เสียง แต่ละคณะจะมีประธาน ๑ คน รองประธาน ๒ คน และเลขานุการ ๑ คน สำหรับประธาน และรองประธานนั้น จะมีการเลือกทุกปี ส่วนเลขานุการเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการสหภาพ ฯ คณะกรรมาธิการแต่ละคณะมีหน้าที่ศึกษาพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนดขึ้นมา คณะกรรมาธิการประจำทั้ง ๕ คณะ จะประชุมกันปีละ ๒ ครั้ง เพื่อพิจารณาศึกษาในข้อปลีกย่อยต่าง ๆ ตามขอบข่ายของงานในสาขานั้น พิจารณาและอภิปรายร่างมติและบันทึกต่าง ๆ ที่หน่วยประจำชาติหรือสมาชิกของหน่วยประจำชาติเสนอขึ้นมาแล้วกร่างมตินั้น เพื่อเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ประจำปีของสหภาพรัฐสภาต่อไป มีการพิจารณาคำแปรญัตติต่าง ๆ และมีการทำรายงานการดำเนินงานของคณะกรรมาธิการของตน เพื่อเสนอต่อที่ประชุมใหญ่ประจำปีด้วย

๕. สำนักงานเลขาธิการสหภาพรัฐสภา (Secretariat)

หน่วยงานนี้เป็นเสมือนสำนักงานใหญ่ของสหภาพรัฐสภา เพราะเป็นผู้ดำเนินการของสหภาพรัฐสภาตลอดปี และเป็นศูนย์กลางประสานติดต่อระหว่างหน่วยประจำชาติต่าง ๆ มีเลขาธิการสหภาพรัฐสภาเป็นหัวหน้าสำนักงาน โดยคณะมนตรีสหภาพรัฐสภา เป็นผู้แต่งตั้งจากบุคคลที่มีได้เป็นสมาชิกแห่งรัฐสภา มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๕ ปี สำนักงานเลขาธิการสหภาพรัฐสภาตั้งอยู่ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์

หน่วยงานในเครือของสหภาพรัฐสภา

หน่วยงานในเครือของสหภาพรัฐสภามีอยู่ ๒ หน่วยงาน คือ

ก. สมาคมเลขาธิการรัฐสภา (Secretaries General of Parliaments Association) สมาคมเลขาธิการรัฐสภา เป็นหน่วยงานอิสระของสหภาพรัฐสภา ตั้งขึ้นมาโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้เกิดการติดต่อระหว่าง เจ้าหน้าที่ระดับบริหารของสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาของประเทศต่าง ๆ ทั้งที่เป็นสมาชิกและมีได้เป็นสมาชิกของสหภาพรัฐสภาดำเนินไปด้วยดี และเป็นโอกาสที่จะร่วมมือกันศึกษาปรับปรุงกิจการของรัฐสภาให้ก้าวหน้าและทันต่อเหตุการณ์

เลขาธิการรัฐสภา และรองเลขาธิการรัฐสภาของประเทศสมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา เป็นสมาชิกของสมาคมฯ โดยตำแหน่ง

สมาคมเลขาธิการรัฐสภา จะประชุมกันปีละ ๒ ครั้ง โดยประชุมพร้อมกันกับการประชุมสหภาพรัฐสภา ฤดูใบไม้ผลิ และฤดูใบไม้ร่วง

ข. ศูนย์เอกสารรัฐสภานานาชาติ (International Center For Parliamentary Documentation หรือ CIDP)

ศูนย์เอกสารนี้ ตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๐๘ อยู่ภายใต้การดำเนินงานของสำนักงานเลขาธิการสหภาพรัฐสภามีหน้าที่สำคัญ เช่น ศึกษาเปรียบเทียบรัฐสภาของประเทศต่างๆ ทั่วโลก พร้อมผลิตเป็นเอกสาร จัดทำเอกสารเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวด้านรัฐสภา และการเลือกตั้งของประเทศต่าง ๆ ในแต่ละปี รวมทั้งการจัดสัมมนาระหว่างสมาชิกแห่งรัฐสภา เจ้าหน้าที่รัฐสภา นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ เพื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

การประชุมประจำปีของสหภาพรัฐสภา

สหภาพรัฐสภา จะจัดให้มีการประชุมสามัญประจำปี ปกติปีละ ๒ ครั้ง คือ

๑. การประชุมสหภาพรัฐสภาประจำฤดูใบไม้ผลิ ซึ่งประกอบด้วยการประชุม

LI RT

- ๑.๑ การประชุมคณะกรรมการบริหาร
- ๑.๒ การประชุมคณะกรรมการประจำ ๕ คณะ
- ๑.๓ การประชุมคณะมนตรีสหภาพ ฯ

๒. การประชุมสหภาพรัฐสภาประจำฤดูใบไม้ร่วง ซึ่งประกอบด้วยการประชุมใหญ่ประจำปีของสหภาพ ฯ การประชุมคณะกรรมการบริหาร การประชุมคณะมนตรีสหภาพ ฯ และการประชุมคณะกรรมการประจำ ๕ คณะ

นอกจากการประชุมทั้งสองดังกล่าวข้างต้น ซึ่งเป็นการประชุมสามัญประจำปีแล้ว สหภาพ ฯ ยังจัดให้มีการประชุมหรือสัมมนาพิเศษที่เห็นว่าเป็นประโยชน์อีกด้วย

ในการที่รัฐสภาไทยเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหภาพรัฐสภานั้น ทหารรัฐสภาไทยต้องเสียค่าบำรุงประจำปี และค่าบำรุงแต่ละปีจะมีจำนวนไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับค่าใช้จ่ายของสหภาพ ฯ และจำนวนสมาชิก อย่างไรก็ตามค่าบำรุงจะเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกปี เมื่อปี ๒๕๒๒ ทหารรัฐสภาไทยเสียค่าบำรุง ๑๔,๕๖๕ แฟรงค์สวิส และในปี ๒๕๒๓ ทหารรัฐสภาไทยต้องเสียค่าบำรุง ๑๕,๒๘๘ แฟรงค์สวิส และนอกจากนี้สมาชิกรัฐสภาทุกคน ซึ่งเป็นสมาชิกของหน่วยประจำชาติไทยโดยตำแหน่งต้องเสียค่าบำรุงหน่วย ฯ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายพิเศษนอกเหนือจากงบประมาณประจำปี คนละ ๕๐ บาทต่อปี

๒. สหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย (Asian Parliamentarians' Union หรือ APU)

สหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย เริ่มก่อตั้ง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๘ โดยมีรัฐสภาของประเทศญี่ปุ่นเป็นผู้ริเริ่ม มีการประชุมสมัชชาใหญ่เป็นครั้งแรกที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่นเมื่อเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม ๒๕๐๘ ในระยะ ๒-๓ ปีแรกมีสมาชิกรวม ๘ ประเทศ คือ ไต้หวัน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี ราชอาณาจักร-

ลาว สหพันธ์มาเลเซีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐเวียดนาม แต่ในปัจจุบันมีสมาชิกอยู่เพียง ๖ ประเทศ คือ ไต้หวัน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐนาอูรู

วัตถุประสงค์ของสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย คือ การให้ได้มาและรักษาไว้ซึ่งอิสรภาพและการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพื่อเป็นการดำรงไว้ซึ่งสันติสุขและความเจริญรุ่งเรืองที่ยั่งยืนนานของทวีปเอเชีย

รัฐสภาของประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๕ โดยได้ให้ความร่วมมือในการจัดตั้งสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียมาแต่เริ่มแรก ในการประชุมปรึกษาหารือกันนั้นไทยได้ส่งคณะผู้แทนไปร่วมด้วย (เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๐๘) และรัฐสภาไทยได้รับเป็นเจ้าภาพการประชุมสมัชชาใหญ่ ๒ ครั้ง กล่าวคือ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๐ และ พ.ศ. ๒๕๑๖

สหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย มีองค์ประกอบสำคัญ ๆ ดังนี้

๑. สมัชชาใหญ่ (General Assembly) ประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยประจำชาติต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกประเทศละไม่เกิน ๕ คน เข้าร่วมในการประชุม สมัชชาใหญ่มีหน้าที่พิจารณากิจการต่าง ๆ ของสหภาพ ฯ โดยทั่วไป เช่น การให้ความเห็นชอบในการรับสมาชิกใหม่ การให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์ เป็นต้น

๒. คณะมนตรี (Council) หน่วยประจำชาติ ๆ ที่เป็นสมาชิกจะแต่งตั้งผู้แทนของตนประเทศละ ๒ คน เป็นสมาชิกของคณะมนตรี เพื่อดำเนินกิจการของสหภาพ ฯ และมีหน้าที่จัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานอื่น ๆ ที่สมัชชาใหญ่ได้จัดตั้งขึ้น

สำนักงานกลางสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยประจำชาติต่าง ๆ รวมทั้งการเก็บรักษาเอกสาร และจัดทำรายงาน

เกี่ยวกับการดำเนินงานตามมติของสหภาพฯ สำนักงานกลางตั้งอยู่ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น มีเลขาธิการเป็นหัวหน้า อยู่ภายใต้การควบคุมสั่งการของคณะมนตรี

หน่วยงานในเครือของสหภาพฯ มี ๒ หน่วยงานด้วยกัน คือ

ก. ศูนย์พัฒนาการเอเชีย (Asian Development Center)

เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ มีสำนักงานกลางเป็นการชั่วคราว อยู่ที่กรุงโตเกียว แต่จะจัดตั้งสำนักงานถาวรที่ฟิลิปปินส์ โดยในระยะ ๔ ปีแรก ฟิลิปปินส์จะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทดลองทั้งหมด แต่ต่อไปรัฐสภาของประเทศต่างๆ ที่เป็นสมาชิกจะต้องเสียค่าบำรุงทุกปี สำหรับหน่วยประเทศไทยต้องเสียค่าบำรุงปีละ ๑๑,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ ศูนย์พัฒนาการเอเชียมีหน้าที่สำคัญ เช่น การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการลงทุนของประเทศสมาชิก การสำรวจทรัพยากรธรณี การศึกษารายงานด้านภาวะเศรษฐกิจ และให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางเศรษฐกิจและวิชาการระหว่างประเทศในเอเชีย ฯลฯ

ข. ศูนย์วัฒนธรรมเอเชีย (Asian Cultural Center)

เริ่มจัดตั้งดำเนินการในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ มีสำนักงานกลางอยู่ที่กรุงไทเป ประเทศไต้หวันดำเนินการด้วยงบประมาณค่าใช้จ่ายทดลองและค่าบำรุงสมาชิก เช่นเดียวกับศูนย์พัฒนาการเอเชีย มีหน้าที่สำคัญด้านการศึกษาค้นคว้าเรื่องวัฒนธรรมต่างๆ ของเอเชีย และของบรรดาประเทศที่เป็นสมาชิก ประเทศสมาชิกศูนย์วัฒนธรรมเอเชีย ต้องเสียค่าบำรุงทุกปี หน่วยประจำชาติไทยเสียค่าบำรุงปีละ ๑๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ

การเสียค่าบำรุงแก่สหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชียนั้น หน่วยประจำชาติไทยหรือรัฐสภาไทยต้องเสียค่าบำรุงให้แก่สำนักงานกลางเป็นเงิน 3,000 เหรียญสหรัฐต่อปี

ลักษณะของการประชุมสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย

การประชุมมีลักษณะแตกต่างไปจากสหภาพรัฐสภาในบางประการกล่าวคือ ใน

LI RT

ประชุมสมัชชาใหญ่ไม่มีการออกเสียงลงคะแนนถ้าประเทศใดไม่เห็นด้วยในเรื่องใด เรื่องนั้นเป็นอันตกไป การประชุมพิจารณาในเรื่องต่างๆ ดำเนินไปในลักษณะที่เป็นกันเอง มีการประนีประนอมกัน และการจัดประชุมก็เวียนกันเป็นเจ้าภาพ เช่น ในการประชุมสมัชชาใหญ่ครั้งแรก จัดที่ประเทศญี่ปุ่น ครั้งที่สอง สาธารณรัฐเกาหลี ครั้งที่สาม ราชอาณาจักรไทย ครั้งที่สี่ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ครั้งที่ห้า ไต้หวัน ครั้งที่หก สาธารณรัฐเวียดนาม เป็นต้น

๓. องค์การระหว่างรัฐสภาของประเทศสมาชิก สมาคมเอเชีย (ASEAN Inter-Parliamentary Organization หรือ AIPO)

องค์การระหว่างรัฐสภาของประเทศสมาชิกสมาคมอาเซียน ริเริ่มก่อตั้งโดยรัฐสภาแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย โดยได้เริ่มประชุมปรึกษาหารือเพื่อการจัดตั้งในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ และได้ประชุมกันอีกครั้งในเดือนพฤษภาคม ๒๕๑๘ เพื่อยกร่างธรรมนูญขององค์การนี้ จนกระทั่งในเดือนสิงหาคม ๒๕๒๐ จึงได้มีการลงนามร่วมกันในธรรมนูญที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว

วัตถุประสงค์ขององค์การระหว่างรัฐสภาของประเทศสมาชิกสมาคมอาเซียน คือ ส่งเสริมความร่วมมือกันให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้นระหว่างรัฐสภาของประเทศสมาชิกสมาคมอาเซียน และส่งเสริมการติดต่อสัมพันธ์และความเข้าใจกัน ระหว่างบรรดาสมาชิกรัฐสภาของประเทศสมาชิกอาเซียน

รัฐสภาของประเทศไทย ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกมาตั้งแต่เริ่มมีการก่อตั้งและได้ให้ความร่วมมือส่งคณะผู้แทนเข้าร่วมประชุมโดยตลอด ทั้งยังได้รับเป็นเจ้าภาพในการประชุมคณะกรรมการปฏิบัติงาน และการประชุมสมัชชาใหญ่ในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ด้วย

นอกจากการประชุมสมัชชาใหญ่แล้ว องค์การระหว่างรัฐสภาของประเทศสมาชิกสมาคมอาเซียนมีองค์การที่สำคัญอีกองค์กรหนึ่ง คือ คณะกรรมการปฏิบัติงาน

(Working Committee) คณะกรรมการชุดนี้ทำหน้าที่คล้ายคณะมนตรีของ IPU และ APU เช่น ทำหน้าที่จัดระเบียบวาระสำหรับการประชุมสมัชชาใหญ่ เป็นต้น กรรมการชุดนี้ประกอบด้วยสมาชิกที่ได้รับการแต่งตั้งจากประเทศสมาชิก ประเทศละไม่เกิน ๕ คน และสมาชิกดังกล่าวต้องเป็นสมาชิกรัฐสภาแห่งประเทศนั้นด้วย

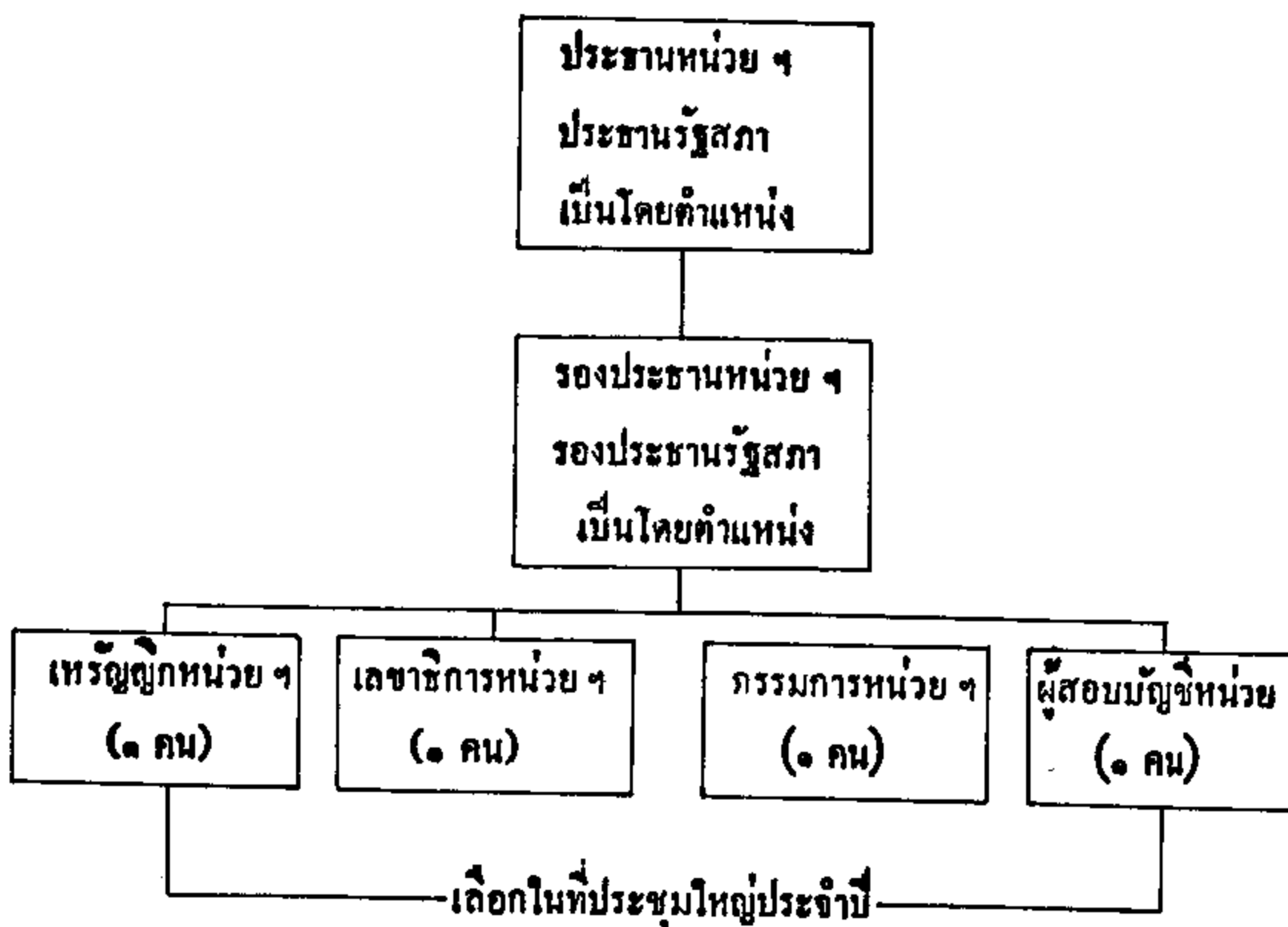
เนื่องจากองค์การระหว่างรัฐสภาของประเทศสมาชิกสมาคมอาเซียน เป็นองค์การที่เพิ่งจัดตั้งขึ้นมาเพียงไม่กี่ปี ข้อปลีกย่อยต่าง ๆ จึงมีไม่มากนัก แม้การเป็นเจ้าภาพจัดประชุมต่าง ๆ ก็ใช้วิธีเวียนกันเป็นเจ้าภาพตามลำดับอักษรโดยประเทศที่เป็นเจ้าภาพเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายสำหรับการประชุมทั้งหมด และสำนักงานกลางก็เข้าไปในลักษณะสำนักงานลอย คือ ประเทศใดเป็นเจ้าภาพการประชุมประเทศนั้นก็ทำหน้าที่เป็นเลขานุการติดต่อประสานงานทั้งหมด สำหรับประเทศไทยนั้นนอกเหนือจากงบประมาณที่ได้จัดสรรไว้แล้ว สมาชิกรัฐสภาทุกคนต้องออกเงินเป็นค่าใช้จ่ายสำรองคนละ ๑๐๐ บาท ต่อปีด้วยการประชุมขององค์การนี้ มีการประชุมปีละ ๒ ครั้ง ครั้งแรก เป็นการประชุมคณะกรรมการปฏิบัติการปฏิบัติงานซึ่งจะจัดประชุมประมาณเดือนมิถุนายนหรือกรกฎาคมของแต่ละปี ส่วนการประชุมครั้งที่สอง จะเป็นการประชุมสมัชชาใหญ่ ซึ่งจะจัดประชุมกันในประมาณเดือนกันยายนหรือตุลาคมของแต่ละปี ในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐสภาไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดประชุมคณะกรรมการปฏิบัติการ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓-๗ กันยายน ณ เมืองพัทยา และเป็นเจ้าภาพจัดประชุมสมัชชาใหญ่ ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน-๓ ตุลาคม ๒๕๒๒ ณ กรุงเทพมหานคร

อย่างไรก็ตามแม้ว่า AIPO จะตั้งขึ้นมาไม่นานนัก แต่ก็มีบทบาทในการก่อให้เกิดการประสานงานที่กระหว่างรัฐสภากับรัฐบาล ของกลุ่มประเทศอาเซียนเกิดความสอดคล้องและอำนวยความสะดวกในด้านนโยบายต่าง ๆ ของประเทศ ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เป็นเอกนัครประการด้วย

แผนภูมิแสดงโครงสร้างของหน่วยรัฐสภาไทย

๑. คณะกรรมการหน่วยรัฐสภาไทยในสหภาพรัฐสภา (I P U)

- หมายเหตุ - ผู้สอบบัญชีหน่วยไม่นับเป็นกรรมการหน่วย
- ข้อบังคับหน่วย ฯ ไม่ได้ระบุในกรณีที่มี ๒ สภาว่าให้กรรมการหน่วย ฯ มาจากสภาใดสภาหนึ่ง
 - เมื่อกรรมการหน่วย ฯ ที่มาจากสภาเลือกตั้งของที่ประชุมใหญ่ ทำหน้าที่ว่างลงต้องเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งซ่อม

LI RT

๒. คณะกรรมการหน่วยประจำชาติไทยในสหภาพสมาชิกรัฐสภาเอเชีย
(A P U)

ประธานหน่วย ฯ
ประธานรัฐสภา
เป็นโดยตำแหน่ง

รองประธานหน่วย ฯ
รองประธานรัฐสภา
เป็นโดยตำแหน่ง

กรรมการหน่วย ฯ
(ไม่เกิน ๘ คน)

เลือกในที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี

เลือกโดยที่ประชุมคณะกรรมการ หน่วยประจำชาติไทย	มนตรีสหภาพ ฯ	๒ คน
	เลขาธิการหน่วย ฯ	๑ คน
	รองเลขาธิการหน่วย ฯ	๑ คน
	ผู้ว่าการศูนย์พัฒนาการแห่งเอเชีย	๑ คน
	รองผู้ว่าการศูนย์พัฒนาการแห่งเอเชีย	๑ คน
	ผู้ว่าการศูนย์วัฒนธรรมแห่งเอเชีย	๑ คน
	รองผู้ว่าการศูนย์วัฒนธรรมแห่งเอเชีย	๑ คน

หมายเหตุ - ขั้บังคับหน่วยระบุด้วยว่าในกรณีที่มี ๒ สภา ให้กรรมการหน่วย มาจากสภา

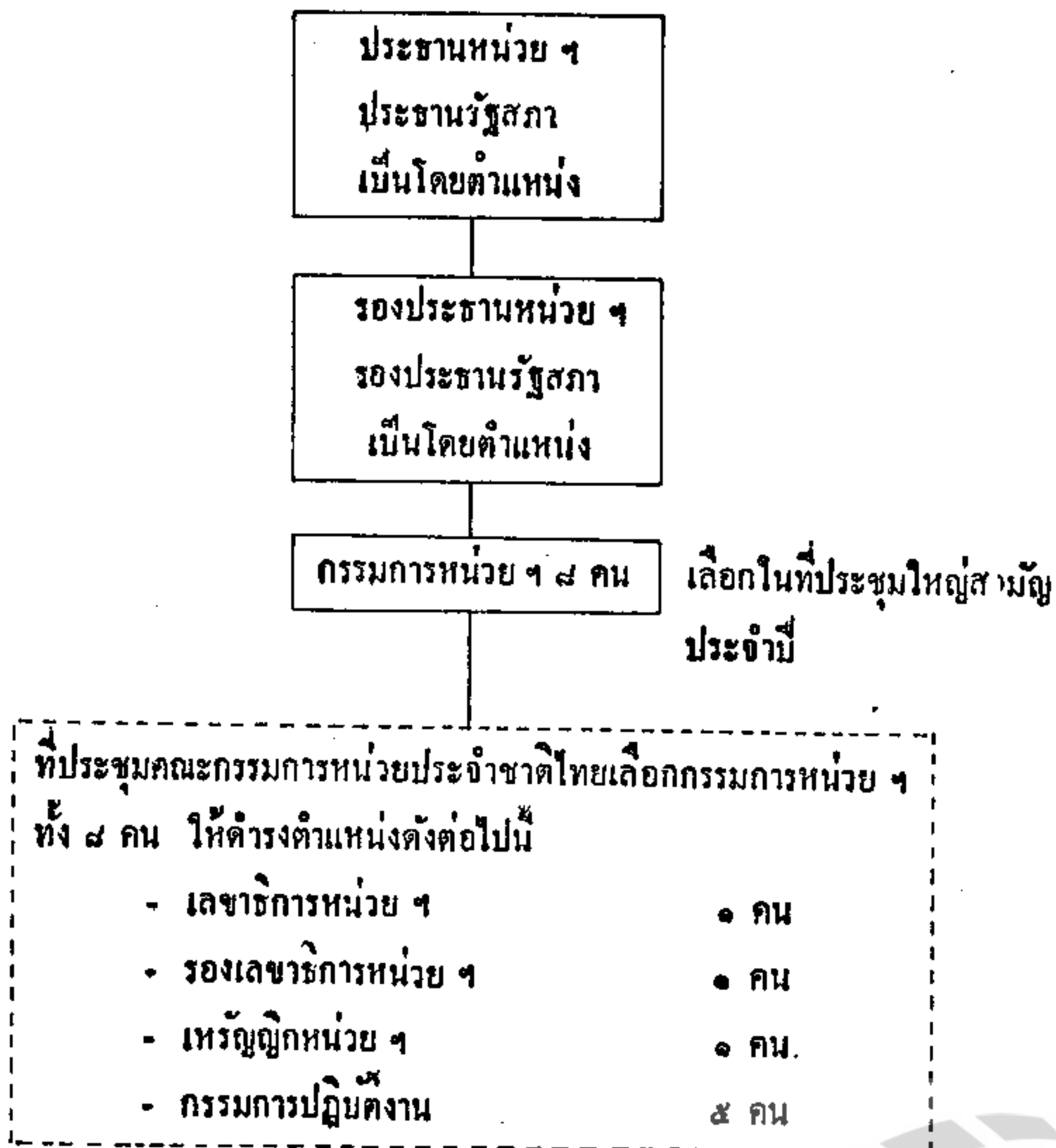
๘ ๕ คน

- เมื่อตำแหน่งหน่วย ฯ ท่านหนึ่งท่านใด ใน ๘ ท่าน ข้างลง ไม่ต้องเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งซ่อมให้คณะกรรมการหน่วย ฯ เป็นผู้เลือกตั้งซ่อมเอง

LI RT

๑. คณะกรรมการหน่วยประจำชาติไทยในองค์การระหว่างรัฐสภาของ
ประเทศสมาชิกสมาคมอาเซียน
(A I P O)

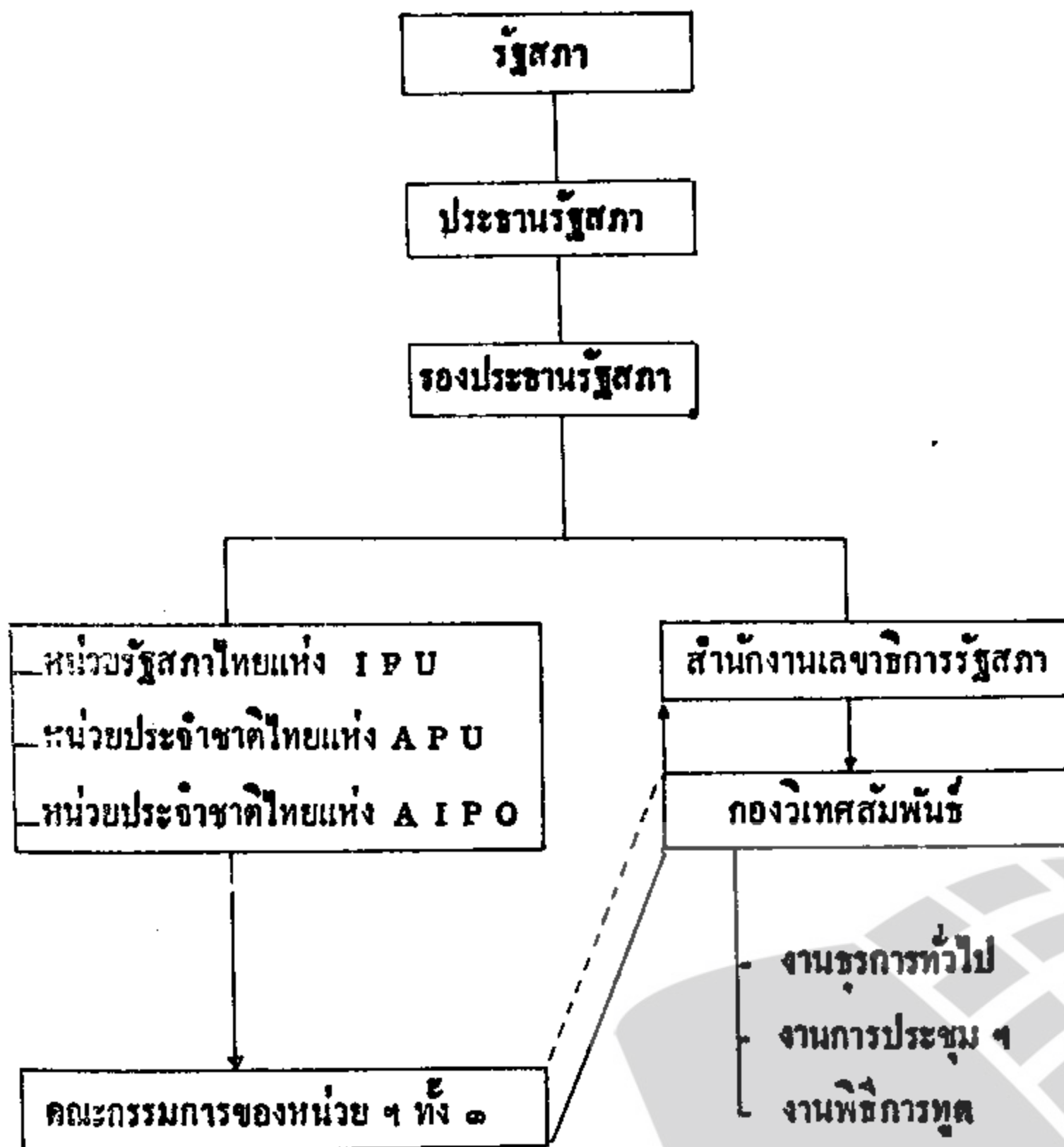

- หมายเหตุ - ข้อบังคับหน่วย ฯ ระบุด้วยว่าในกรณีที่มีสองสภา ให้กรรมการหน่วย ฯ มาจาก
สภาละ ๔ คน
- เมื่อตำแหน่งกรรมการหน่วย ฯ ท่านหนึ่งท่านใดใน ๘ ท่านว่างลงไม่ต้องเรียกประ-
ชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งซ่อม ให้คณะกรรมการหน่วย ฯ เป็นผู้เลือกตั้งซ่อมเอง

LI RT

๔. ความสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานระหว่างหน่วย ฯ ทั้งสามฉบับ
สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

LI RT

ประกาศรัฐมนตรีลาออก
ให้รัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่ง และแต่งตั้งรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่าตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งคณะรัฐมนตรีตามประกาศลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๒๒ นั้น

บัดนี้ เนื่องจากได้มีรัฐมนตรีลาออกจากตำแหน่ง และเพื่อความเหมาะสมกับที่ได้ได้ประโยชน์แก่ราชการยิ่งขึ้น สมควรแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีใหม่บางตำแหน่ง อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔๖ และ มาตรา ๑๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้

๑. พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

๒. พลเอก เล็ก แนวมาลี พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และแต่งตั้งให้เป็นรองนายกรัฐมนตรี

๓. นายสมภพ โหตระกิตย์ พ้นจากตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี

๔. เรืออากาศตรี บุญยง วัฒนพงศ์ พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

๕. นายสวัสดิ์ คำประกอบ พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

LIIRT

๖. พลโท เฉลิมชัย จารุวัตร พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

๗. นายเกษม ฉัตรกมลวิเศษ พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

๘. นายประมวล กลมมาตย์ พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

๙. นายชาญชัย ลีถาวร พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

๑๐. นายอุปดิษฐ์ ปาจรียงกูร พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

๑๑. นายอาภรณ์ ศรีพิพัฒน์ พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑๒. นายปรัก อัมระนันท์ พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์

๑๓. พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑๔. พลตำรวจเอก ชุมพล โลหะชาละ พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย

๑๕. นายสุธรรม ภัทราคม พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

๑๖. นายชุบ กาญจนประกร พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการพลังงาน

๑๗. นายก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๑๘. นางบุพผา อคมศักดิ์ พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
๑๙. นายประสิทธิ์ ณรงค์เดช พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
๒๐. นายคำวิ น้อยมณี พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
๒๑. พลอากาศเอก สัทธ เศรษฐศิลา พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
๒๒. นายปรีดา วรรณสุต พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๒๓. นายอาณัติ อาภาภิรมย์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๒๔. นายสมหมาย ฮุนตระกูล เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
๒๕. นายจรัส จตุรภัทร์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
๒๖. พลเอก เทพ กรานเลิศ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
๒๗. นายจุมพล ชรรณจารีย์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์
๒๘. นายประเทือง กิตติบุตร พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย และแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
๒๙. นายณรงค์ วงศ์วรรณ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
๓๐. นายเชาน์วัศ สุตลาภา เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
๓๑. นายรัตน์ ศรีไกรวิน เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
๓๒. นายสุนทร เศรษฐมานิต เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการพลังงาน

๓๓. นายบุญสม มาร์ติน พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
และแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๓๔. นายสีปุ่นนท์ เกตุทัต เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

๓๕. นายเสมอ พริงพวงแก้ว เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

๓๖. พลอากาศเอก ประสงค์ คุณะติลก พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงคมนาคม และแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

๓๗. นายอาชวี เตาลานนท์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

๕๕ ๕ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๒๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

นับแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๑ พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ได้เข้ามา
 มีบทบาททางการเมืองแห่งชาติเป็นครั้งแรก และเมื่อได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญการปกครอง
 ระชาอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ แล้ว วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๐ ได้ทรงพระ
 กรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ เป็นนายกรัฐมนตรี

ภายหลังประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๒ เมื่อ
 ๒๐ ธันวาคม ๒๕๒๐ แล้ว ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๓๐๑ คน
 และโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งวุฒิสมาชิก จำนวน ๒๕๕ คน เมื่อ ๒๒ เมษายน ๒๕๒๒
 หลังจากการชวเสียงในรัฐสภาแล้ว ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
 พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ เป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๒
 เป็นครั้งที่ ๒ และ พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ได้จัดตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นเมื่อ ๒๔
 พฤษภาคม ๒๕๒๒ นับเป็นคณะรัฐมนตรีชุดที่ ๔๑ ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปก
 ครอง

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
 นายกรัฐมนตรี อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔๖ และมาตรา ๑๕๖ ของรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย ได้ปรับปรุงคณะรัฐมนตรี และแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีใหม่
 เพื่อความเหมาะสม

รัฐสภาสารจึงได้จัดพิมพ์ทำเนียบรายชื่อนามคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ท่านผู้อ่านได้
 ทราบรายชื่อนามคณะรัฐมนตรีชุด พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ เป็นนายกรัฐมนตรี

	รายชื่อคณะรัฐมนตรี		
	วันจันทร์ที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕ - ๒๖ เม.ศ. ๒๖	วันจันทร์ที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๖ - ๑๓ ก.พ. ๒๖	วันจันทร์ที่ ๑๔ พ.ศ. ๒๖ - ปัจจุบัน
นายกรัฐมนตรี	พลเอก เกอิ่งเส็กกี๋ ชวนะนันท์	พลเอก เกอิ่งเส็กกี๋ ชวนะนันท์	พลเอก เกอิ่งเส็กกี๋ ชวนะนันท์
รองนายกรัฐมนตรี	นายสุภะพ วัฒนศิริรักษ์ พลเอก บุญชัย บำรุงพงศ์ นายสมภพ โสภณศิริ	พลอากาศเอก ศรี รุ่งกะทนต์ พลเอก เสงี่ยม ๓ นคร นายสมภพ โสภณศิริ	พลอากาศเอก ศรี รุ่งกะทนต์ พลเอก เสงี่ยม ๓ นคร พลเอก เล็ก นวมมาลี
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	พลโท บุญเรือน บัวเจริญ นายสมพร บุญอุป	เรืออากาศตรี บุญง วัฒนพงศ์ นายสวัสดิ์ คำประหลอบ พลโท เถลิงศรี จารุวิเศษ พลอากาศโท สนิธิ เศรษฐศิลา นายเกษม ชาติวิเศษ นายปรีดา ธรรมสุก พลเอก ชัย เพณีสืบ ๓ สุทธธา นายบุญชัย นันทาภิวัฒน์ นายประจักษ์ อุดมชาติ พลเอก ศร ธนะบุญ	พลเอก ชัย เพณีสืบ ๓ สุทธธา นายบุญชัย นันทาภิวัฒน์ นายคำไท น้อยชัย พลเอก ศร ธนะบุญ
กระทรวงกลาโหม	ร.ท. พลเอก เล็ก นวมมาลี ร.ท. พลอากาศเอก ประสงค์ ฐณะสิริ	ร.ท. พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ร.ท. พลเรือเอก ศรี สิริเว ร.ท. พลอากาศเอก ประสงค์ ฐานศรี	ร.ท. พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ร.ท. พลเรือเอก ศรี สิริเว ร.ท. พลอากาศเอก ประสงค์ ฐานศรี
กระทรวงการคลัง	ร.ท. นายสุทัศน์ สุวราชธรรม ร.ท. นายฉกรรจ์ สิงหะสุก	ร.ท. พลเอก เกอิ่งเส็กกี๋ ชวนะนันท์ ร.ท. นายชาสุวิทย์ สิริอาร ร.ท. นายสุธี สิงห์เสนีย์	ร.ท. นายสมภพ อุดมชาติ ร.ท. นายสุธี สิงห์เสนีย์ ร.ท. นายจำรัส จตุภัทร
กระทรวงการต่างประเทศ	ร.ท. นายสุภะพ วัฒนศิริรักษ์ ร.ท. นายวงศ์ พลนิก	ร.ท. นายสุภะพ วัฒนศิริรักษ์ ร.ท. นายสุธรรม ชาติวิเศษ	ร.ท. พลอากาศเอก สนิธิ เศรษฐศิลา ร.ท. นายสุธรรม ชาติวิเศษ
กระทรวงมหาดไทย	ร.ท. นายปรีดา ธรรมสุก ร.ท. นายสมภพ วัฒนศิริรักษ์ ร.ท. นายพินิจ สิงห์วิเศษ	ร.ท. พลเอก เกอิ่งเส็กกี๋ ชวนะนันท์ ร.ท. นายวงศ์ พลนิก ร.ท. นายสมภพ วัฒนศิริรักษ์ ร.ท. พลตำรวจตรี สว่าง ภิรมย์วง ร.ท. นายธานี ศาสตร์	ร.ท. พลเอก เกอิ่งเส็กกี๋ ชวนะนันท์ ร.ท. นายวงศ์ พลนิก ร.ท. นายธานี ศาสตร์ ร.ท. นายปรีดา ธรรมสุก ร.ท. นายธานี ศาสตร์
กระทรวงคมนาคม	ร.ท. พลเอก สุรสิงห์ นิลลาภ ร.ท. นายประจักษ์ อุดมชาติ ร.ท. นายประสิทธิ์ ธรรมะเทศ	ร.ท. นายสมพร บุญอุป ร.ท. พลอากาศเอก ประสงค์ ฐณะสิริ ร.ท. พลเรือเอก สมร สิริภาว	ร.ท. นายสมพร บุญอุป ร.ท. พลเรือเอก สมร สิริภาว ร.ท. พลเอก เสน ธรรมะเทศ
...
กระทรวงมหาดไทย	ร.ท. พลเอก เกอิ่งเส็กกี๋ ชวนะนันท์ ร.ท. พลโท เปรม ติณสูลานนท์ ร.ท. นายคำไท น้อยชัย ร.ท. นายจำรัส สิงห์เสนีย์	ร.ท. พลเอก เล็ก นวมมาลี ร.ท. นายคำไท น้อยชัย ร.ท. นายประจักษ์ อุดมชาติ ร.ท. พลตำรวจตรี สมภพ โสภณศิริ	ร.ท. นายประจักษ์ อุดมชาติ ร.ท. นายคำไท น้อยชัย ร.ท. นายจำรัส สิงห์เสนีย์ ร.ท. พลตำรวจตรี สมภพ โสภณศิริ
กระทรวงยุติธรรม	ร.ท. นายสุธรรม ชาติวิเศษ	ร.ท. นายสุธรรม ชาติวิเศษ	ร.ท. นายสุธรรม ชาติวิเศษ
กระทรวงวิเทศ- สาส์นและไมตรี และการพาณิชย์	---	ร.ท. นายสุภ ชาติวิเศษ	ร.ท. นายสุภ ชาติวิเศษ
กระทรวงศึกษา- การ	ร.ท. นายบุญชม หารสิน ร.ท. นายศร ชาติวิเศษ	ร.ท. นายศร ชาติวิเศษ ร.ท. นายสุภา อุดมศักดิ์	ร.ท. นายบุญชม หารสิน ร.ท. นายสุภ ชาติวิเศษ
กระทรวงสาธารณสุข	ร.ท. เรือโท ชงสุทธ ธีระวงษ์ ร.ท. นายประจักษ์ อุดมชาติ	ร.ท. นายบุญชม หารสิน ร.ท. นายศร ชาติวิเศษ	ร.ท. นายศร ชาติวิเศษ ร.ท. นายประจักษ์ อุดมชาติ
กระทรวงอุตสาหกรรม	ร.ท. นายเกษม ชาติวิเศษ ร.ท. นายบุญชัย นันทาภิวัฒน์	ร.ท. นายประจักษ์ อุดมชาติ ร.ท. นายวิภาวดี พล ธีระวิเศษ	ร.ท. พลอากาศเอก ประสงค์ ฐณะสิริ ร.ท. นายวิภาวดี พล ธีระวิเศษ ร.ท. นายคำไท น้อยชัย
ทบวงทหารบก	ร.ท. นายเกษม ชาติวิเศษ	ร.ท. นายเกษม ชาติวิเศษ	ร.ท. นายเกษม ชาติวิเศษ

เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๖ ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
 ๑. พลเอก เล็ก นวมมาลี พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ๒. พลเอก เกอิ่งเส็กกี๋ ชวนะนันท์ พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
 ๓. พลเรือเอก สนิธิ ฐานศรี พ้นจากตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
 ๔. พลเอก ชัย เพณีสืบ ๓ สุทธธา ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
 ๕. พลเรือเอก สมร สิริภาว ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ภาคพระราชบัญญัติ

Legislative Institutional Repository of Thailand

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย
กับสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควร มีกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอินโดนีเซีย พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

LIERT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ การส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอินโดนีเซียให้เป็นไปตาม สนธิสัญญา ระหว่างรัฐบาล แห่งราชอาณาจักรไทย กับรัฐบาล แห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ท้ายพระราชบัญญัตินี้

การแก้ไขเพิ่มเติมรายชื่อความผิดในภาคผนวกแห่งสนธิสัญญาตามวรรคหนึ่ง เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้เท่าที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

๓. โทศกรกิจย์

รองนายกรัฐมนตรี

สนธิสัญญา

ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

และ

รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

มีความปรารถนาที่จะ กระชับความผูกพันแห่งมิตรภาพ ที่มีมาในประวัติศาสตร์ระหว่างประเทศทั้งสอง

LI RT

พิจารณาเห็นว่า เพื่อความร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างประเทศทั้งสอง
ในกระบวนการยุติธรรมนั้น จะต้องมีการทำสนธิสัญญาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกันไว้
จึงได้ทำความตกลงกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

ข้อผูกพันในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติและเงื่อนไขตามที่ระบุในสนธิสัญญานี้ รัฐบาลแห่ง
ราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ว่าจะส่งตัวบุคคลทุกคน ซึ่ง
เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคฝ่ายที่ร้องขอกำลังดำเนินคดี หรือซึ่งเจ้าหน้าที่ดังกล่าวต้อง
การตัวเพื่อลงโทษตามคำพิพากษา ให้แก่กันและกัน

ข้อ ๒

ความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

- (๑) ให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้สำหรับความผิดบรรดาที่มีรายชื่ออยู่ในภาคผนวก
แห่งสนธิสัญญานี้
- (๒) ความผิดบรรดาที่บัญญัติไว้ในวรรค (๑) ของข้อนี้ ให้รวมถึงการใช้ สันนิ-
ษฐาน และการพยายามกระทำความผิดเช่นว่านั้นด้วย
- (๓) การแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวกที่กล่าวไว้ในวรรค (๑) อาจกระทำได้เป็นครั้ง
คราว โดยความตกลงร่วมกันระหว่างภาคีทั้งสองฝ่าย ความตกลงเช่นว่านั้นให้มีผลไว้
ในหนังสือแลกเปลี่ยนทางการทูต

ข้อ ๓

ความผิดทางการเมือง

- (๑) จะไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ถ้าความผิดที่ได้รับการร้องขอนั้นภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอถือว่าเป็นความผิดทางการเมือง
- (๒) การปลงชีวิตหรือพยายามปลงชีวิตประมุขแห่งรัฐ หรือสมาชิกในครอบครัวของประมุขแห่งรัฐ มิให้ถือว่าเป็นความผิดทางการเมือง เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งสนธิสัญญานี้

ข้อ ๔

การส่งคนชาติข้ามแดน

- (๑) ภาคีแต่ละฝ่ายมีสิทธิที่จะปฏิเสธการส่งคนชาติของตนข้ามแดน
- (๒) ถ้าภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอ ไม่ส่งคนชาติของตนข้ามแดนเมื่อภาคีฝ่ายที่ร้องขอได้ร้องขอมา ภาคีฝ่ายนั้นจะต้องเสนอคดีนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตนเพื่อพิจารณาต่อไป เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ภาคีฝ่ายที่ร้องขอจะต้องส่งสำนวน ข้อสนเทศ และพยานเอกสารหรือพยานวัตถุที่เกี่ยวข้องกับความผิดนั้นให้แก่ภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอ
- (๓) โดยไม่คำนึงถึงวรรค (๒) ของข้อนี้ ภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอไม่ต้องเสนอคดีนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของตนเพื่อพิจารณาต่อไป ถ้าเจ้าหน้าที่ดังกล่าวไม่มีอำนาจในคดีนั้น

ข้อ ๕

สถานที่ที่ความผิดเกิดขึ้น

ภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขออาจปฏิเสธที่จะส่งบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวข้ามแดน
 สำหรับความผิดซึ่งตามกฎหมายของตนถือว่าเกิดขึ้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในอาณาเขต
 ของตน หรือ ณ สถานที่ซึ่งถือว่าเป็นอาณาเขตของตน

ข้อ ๖

ความผิดเดียวกันซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนินคดี

ภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขออาจปฏิเสธที่จะส่งบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวข้ามแดน ถ้า
 เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีเชื่อว่าในกำลังดำเนินคดีต่อบุคคลผู้นั้นอยู่เกี่ยวกับความผิดซึ่ง
 ได้รับการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ ๗

การไม่ส่งโทษจำ

จะไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนถ้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคีที่ได้รับการร้องขอ
 ได้มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้วต่อบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวเกี่ยวกับความผิดซึ่งได้รับการ
 ร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ ๘

หลักเกณฑ์ว่าด้วยการพิจารณาความผิดเฉพาะเรื่อง

บุคคลผู้ถูกส่งตัวข้ามแดนแล้วจะไม่ถูกฟ้อง ถูกลงโทษ หรือถูกคุมขังสำหรับ
 ความผิดใด ๆ ซึ่งได้กระทำก่อนส่งตัวบุคคลนั้น นอกจากความผิดที่บุคคลนั้นถูกส่งข้าม
 แดน เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้

(ก) เมื่อภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอ ซึ่งได้ส่งตัวบุคคลนั้นยินยอมคำร้องขอให้ให้ความยินยอม จะต้องส่งให้ภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอ พร้อมกับเอกสารที่กล่าวไว้ในข้อ ๑๕ และในกรณีที่ความผิดที่ขอให้ให้ความยินยอมนั้น เป็นความผิดที่จะต้องส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามบทบัญญัติของข้อ ๒ แห่งสนธิสัญญานั้นแล้ว จะต้องให้ความยินยอมเสมอ

(ข) เมื่อบุคคลนั้นมีโอกาสจะออกจากอาณาเขตของภาคที่ตน ได้ถูกส่งตัวไปให้ แต่มิได้ออกไปภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับการปล่อยตัวเด็ดขาดแล้ว หรือได้กลับเข้ามาในอาณาเขตนั้นอีกภายหลังที่ได้ออกไปแล้ว

ข้อ ๘

การจับกุมชั่วคราว

(๑) ในกรณีเร่งด่วน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคฝ่ายที่ร้องขออาจร้องขอให้จับกุมบุคคลที่ต้องการตัวชั่วคราว เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอจะวินิจฉัยเรื่องนี้ตามกฎหมายของตน

(๒) ในคำร้องขอให้จับกุมชั่วคราวจะต้องระบุว่า มีเอกสารที่กล่าวไว้ในข้อ ๑๕ อยู่แล้ว และว่าตนตั้งใจจะส่งคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน คำร้องขอนั้นจะต้องระบุว่า ความผิดใดที่จะร้องขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและความผิดเช่นนั้น ได้เกิดขึ้นเมื่อใด และที่ใด ก็จะต้องแจ้งรูปพรรณของบุคคลที่ต้องการค้นหานั้นที่จะทำได้

(๓) คำร้องขอให้จับกุมชั่วคราวนั้น ในประเทศไทยจะต้องส่งให้อธิบดีกรมตำรวจ และในประเทศอินโดนีเซียจะต้องส่งให้สำนักงานกลางแห่งชาติ (เอน.ซี.บี) อินโดนีเซีย องค์การตำรวจสากล โดยจะส่งโดยทางการทูตหรือส่งโดยตรงทางไปรษณีย์หรือโทรเลข หรือโดยผ่านทางองค์การตำรวจสากล (อินเตอร์โพล) ก็ได้

(๔) ภาคฝ่ายที่ร้องขอจะต้องได้รับแจ้งผลการร้องขอของตนโดยไม่ชักช้า

(๕) การจับกุมชั่วคราวอาจให้สิ้นสุดลงถ้าภายในระยะเวลา ๒๐ วัน หลังการจับกุม ภาคนายที่ได้รับการร้องขอมีได้รับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารที่กล่าวไว้ในข้อ ๑๕

(๖) การปล่อยตัวจะไม่เป็นการกระทบกระเทือนแก่การจับกุมใหม่และการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ถ้าได้รับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนในภายหลัง

ข้อ ๑๐

การส่งตัวบุคคลที่จะส่งข้ามแดน

(๑) ภาคนายที่รับการร้องขอจะต้องแจ้งโดยทางการทูตให้ภาคนายที่ร้องขอทราบการวินิจฉัยของตนเกี่ยวกับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

(๒) การปฏิเสธคำร้องขอใด ๆ จะต้องให้เหตุผลประกอบด้วย

(๓) ถ้ามีการตกลงตามคำร้องขอ จะต้องแจ้งให้ภาคนายที่ร้องขอทราบสถานที่และวันส่งตัว ตลอดจนระยะเวลาที่บุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวได้ถูกคุมขังเพื่อการส่งตัวด้วย

(๔) ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติวรรค (๕) ของข้อนี้ ถ้าบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวมิได้มารับเอาตัวไปในวันนัดหมาย บุคคลนั้นอาจได้รับการปล่อยตัวหลังจากพ้นเวลา ๑๕ วัน และไม่ว่าในกรณีใด ๆ จะต้องได้รับการปล่อยตัวหลังจากพ้นเวลา ๓๐ วัน และภาคนายที่รับการร้องขออาจปฏิเสธที่จะส่งบุคคลผู้นั้นข้ามแดนในความผิดเดียวกันนั้นได้

(๕) ถ้าโดยพฤติการณ์นอกเหนือการควบคุมของภาคนายหนึ่งฝ่ายใด ทำให้ภาคนายนั้นไม่อาจส่งตัวหรือรับตัวบุคคลที่จะส่งข้ามแดนนั้นได้ ภาคนายนั้นจะต้องแจ้งให้ภาคนายอีกฝ่ายหนึ่งทราบ ภาคนายทั้งสองฝ่ายจะต้องตกลงกันในเรื่องวันส่งตัวครั้งใหม่ และให้ใช้บทบัญญัติวรรค ๔ ของข้อนี้บังคับ

ข้อ ๑๑

การเลื่อนการส่งตัว

ภายหลังจากที่ภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอได้วินิจฉัยในเรื่องคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนแล้ว ภาคฝ่ายนั้นอาจเลื่อนการส่งตัวบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัว เพื่อดำเนินคดีต่อบุคคลนั้นโดยภาคฝ่ายนั้นก็ได้ หรือถ้าบุคคลนั้นได้ถูกตัดสินลงโทษแล้ว เพื่อบุคคลนั้นจะได้รับโทษในอาณาเขตของภาคฝ่ายนั้น สำหรับความผิดนอกเหนือจากความผิดซึ่งได้มีการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ข้อ ๑๒

การส่งมอบทรัพย์สิน

- (๑) เท่าที่กฎหมายของตนอนุญาตไว้ และเมื่อได้รับการร้องขอจากภาคฝ่ายที่ร้องขอ ภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอจะต้องยึดและส่งมอบทรัพย์สิน
- (ก) ซึ่งอาจต้องใช้เป็นพยานหลักฐาน หรือ
- (ข) ซึ่งได้มาโดยผลการกระทำความผิดและซึ่งพบว่าอยู่ในความครอบครองของบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวขณะที่ถูกจับกุม หรือซึ่งค้นพบในภายหลัง
- (๒) จะต้องส่งมอบทรัพย์สินที่กล่าวไว้ในวรรค (๑) ของข้อนี้ แม้ว่าจะมิได้ดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งได้ตกลงกันไว้ เนื่องจากบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัวได้ตายหรือได้หลบหนีไป
- (๓) เมื่อทรัพย์สินดังกล่าวจะต้องถูกยึด หรือถูกริบในอาณาเขตของภาคฝ่ายที่ได้รับการร้องขอ ในส่วนที่เกี่ยวกับคดีอาญาซึ่งกำลังดำเนินอยู่ ภาคฝ่ายนั้นอาจยึดทรัพย์สิน

สนั้นไว้เป็นการชั่วคราว หรือส่งมอบให้ภาคีฝ่ายหนึ่งโดยมีเงื่อนไขว่าจะส่งทรัพย์สินนั้นคืน

(๔) สิทธิใด ๆ ในทรัพย์สินดังกล่าวซึ่งภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอหรือบุคคลที่สาม อาจได้มานั้นจะต้องได้รับความคุ้มครอง ในกรณีที่สิทธิดังกล่าวนี้มีอยู่ จะต้องคืนทรัพย์สินนั้นโดยไม่มีค่าภาระใด ๆ ให้แก่ภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ภายหลังการพิจารณาคดี

ข้อ ๓๓

วิธีพิจารณา

วิธีพิจารณาเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและการจับกุมชั่วคราว ซึ่งบุคคลที่ถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดน ให้เป็นไปตามกฎหมายของภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอเพียงฝ่ายเดียว

ข้อ ๓๔

ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในอาณาเขตของภาคีฝ่ายที่ได้รับการร้องขอ โดยเหตุแห่งการส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น ให้ภาคีฝ่ายนั้นเป็นผู้ออก

ข้อ ๓๕

คำร้องขอและเอกสารสนับสนุน

(๑) คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ทำเป็นลายลักษณ์อักษร และในประเทศ

LIRT

๑๗

ไทยจะต้องส่งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และในประเทศอื่นใดที่เข้าจะต้องส่งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม โดยทางการทูต

(๒) คำร้องขอจะต้องมีเอกสารสนับสนุน คือ

(ก) ต้นฉบับหรือสำเนาที่มีการรับรองของคำพิพากษาของไทยซึ่งใช้บังคับได้ทันที หรือของหมายจับหรือคำสั่งอื่นซึ่งมีผลบังคับเช่นเดียวกัน และได้ออกตามระเบียบการที่วางไว้ในกฎหมายของภาคฝ่ายที่ร้องขอ

(ข) คำแถลงเกี่ยวกับความผิดที่ได้มีการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน ซึ่งระบุเวลาและสถานที่ที่ความผิดเกิดขึ้น ลักษณะตามกฎหมายของความผิด และการอ้างบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องไว้ให้แน่นอนเท่าที่จะทำได้ และ

(ค) สำเนาตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และรูปพรรณที่แน่นอนเท่าที่จะทำได้ ของบุคคลซึ่งถูกขอให้ส่งตัว พร้อมทั้งข้อสันนิษฐานอื่นใดซึ่งจะช่วยให้รู้จักตัวและสัญชาติของบุคคลนั้นด้วย

(๓) เอกสารที่จะให้ในกรณีดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน จะต้องจัดทำเป็นภาษาอังกฤษ

ข้อ ๑๖

การระงับข้อพิพาท

ข้อพิพาทใดๆ ระหว่างภาคีสองฝ่ายอันเกิดขึ้นจากการตีความ หรือการดำเนินการให้เป็นผลตามสนธิสัญญานี้ จะต้องระงับโดยสันติด้วยการปรึกษาหารือหรือด้วยการเจรจา

ข้อ ๑๗

การเริ่มใช้บังคับ

สนธิสัญญานี้จะต้องได้รับสัตยาบัน และจะเริ่มใช้บังคับในวันแลกเปลี่ยนสัตยา
บันสารกัน

ข้อ ๑๘

การเลิกใช้

ภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจบอกเลิกสนธิสัญญานี้ในเวลาใดก็ได้ โดยการบอกกล่าว
ล่วงหน้าหกเดือนถึงเจตนาที่จะบอกเลิกไปยังภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

การเลิกสนธิสัญญานี้จะไม่เป็นการเสียหายแก่การดำเนินคดีใด ๆ ซึ่งได้เริ่มไป
แล้วก่อนวันเลิกเช่นนั้น

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของตนแต่ละฝ่าย ได้ลงนามสนธิสัญญานี้

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่สิบเก้า มิถุนายน คริสต-
ศักราชหนึ่งพันเก้าร้อยเจ็ดสิบหก เป็นภาษาไทย ภาษาอินโดนีเซีย และภาษาอังกฤษ
บททุกฉบับใช้เป็นหลักฐานได้เท่ากัน ในกรณีที่มีความแตกต่างกัน ให้ถือตัวบทภาษา
อังกฤษเป็นสำคัญ

สำหรับรัฐบาลแห่ง
ราชอาณาจักรไทย
พิชัย รัตกุล

สำหรับรัฐบาลแห่ง
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
มอศตาร์ กุสุมาตมัตจง

LIART

ภาคผนวกที่อ้างถึงในข้อ ๒
รายชื่อความผิดที่ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้

- (๑) นำผู้อื่นโดยเจตนา
- (๒) นำผู้อื่นโดยประมาท หรือนำผู้อื่นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ไม่ถึงขั้นนำผู้อื่นโดยเจตนา
- (๓) ข่มขืนกระทำชำเรา
- (๔) พรากผู้เยาว์และลักพาตัว
- (๕) ทำร้ายร่างกาย
- (๖) หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังโดยมิชอบ
- (๗) ซื้อหรือจำหน่ายบุคคลใดเพื่อจะเอาบุคคลนั้นลงเป็นทาส หรือคิดต่อซื้อขายทาสเป็นปกติวิสัย
- (๘) ความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับหญิงและเด็กหญิง
- (๙) บกรุกเข้าไปในเคหสถาน ลักทรัพย์ในเคหสถาน ลักทรัพย์ และความผิดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- (๑๐) ชิงทรัพย์
- (๑๑) ปลอมเอกสารและความผิดที่เกี่ยวข้อง
- (๑๒) เบิกความเท็จ แสดง ทำ และใช้พยานหลักฐานเท็จ
- (๑๓) ทำลายทรัพย์สินหรือทำให้ทรัพย์สินเสียหาย โดยจงใจหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๑๔) ยักยอก
- (๑๕) ฉ้อโกงและหลอกลวง
- (๑๖) ให้สินบนและฉ้อราษฎร์บังหลวง

- (๑๗) กรรโชก
- (๑๘) ความผิดเกี่ยวกับชนม์ชีพ เหยียดหยาม และเสียดสีของรัฐบาล
- (๑๙) นำสินค้าเข้าหรือออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๒๐) วางเพลิง
- (๒๑) ความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาอันตรายและยาเสพติดให้โทษ
- (๒๒) มีไว้ในครอบครองหรือค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุน หรือวัตถุระเบิดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- (๒๓) โจรสลัดตามกฎหมายระหว่างประเทศ
- (๒๔) จมหรือทำลายเรือในทะเล หรือสมคบกันกระทำความผิดดังกล่าว
- (๒๕) ประทุษร้ายบนเรือในทะเลหลวงโดยเจตนาฆ่า หรือทำร้ายร่างกาย
- (๒๖) ก่อการจลาจลหรือสมคบกันเพื่อก่อการจลาจลตั้งแต่สองคนขึ้นไปในเรือในทะเลหลวงต่ออำนาจหน้าที่ของนายเรือ
- (๒๗) ความผิดอื่นใดที่เพิ่มจากภาคผนวกตามมาตรา (๓) ของข้อ ๒

หมายเหตุ - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยและสาธารณรัฐอินโดนีเซียได้ลงนามในสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๘ ในการนี้จะต้องมีกฎหมายเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามสนธิสัญญาฯ ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๘๖ ตอนที่ ๕๓ วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๒๒)

LIART

- (๒) พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๖
 (๓) พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๙๑
 (๔) พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๙๗
 (๕) พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๙
 (๖) พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๒
 (๗) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗๖ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติ
 นี้ หรือที่มีข้อความขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ เป็นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ และเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การ
 ศึกษาและส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชา
 การแก่สังคมและทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติ

มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

LI RT

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๓) คณะ
- (๔) วิทยาลัย
- (๕) แผนกอิสระ

มหาวิทยาลัยอาจให้มีสถาบันเพื่อทำการวิจัย ศูนย์เพื่อส่งเสริมวิชาการ และ
หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นเพื่อให้บริการทางวิชาการ เป็นส่วนราชการในมหาวิทยาลัย
อีกด้วย

สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง และแผนกหรือส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่น

คณะและวิทยาลัย อาจแบ่งส่วนราชการเป็นภาควิชา กอง สำนักงานเลขานุการ
หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน ศูนย์และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น อาจแบ่งส่วน
ราชการเป็นกอง สำนักงานเลขานุการ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

แผนกอิสระอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการหรือส่วนราชการที่เรียก
ชื่ออย่างอื่น

กอง และสำนักงานเลขานุการ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่น

มาตรา ๕ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกบัณฑิตวิทยาลัย คณะ วิทยาลัย
แผนกอิสระ สถาบัน ศูนย์และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การแบ่งส่วนราชการเป็นภาควิชา กอง สำนักงานเลขานุการ และแผนก หรือ
ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย และประกาศใน

ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ มหาวิทยาลัยจะรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถานวิจยอื่นเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใดชั้นหนึ่ง แก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาชั้นสูงนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถานศึกษาชั้นสูง หรือสถานวิจยให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถานวิจย ซึ่งเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยให้กำหนดเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดินมหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ดังนี้

- (๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๒) ทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดารายได้และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย จะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ภายในขอบวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยดังระบุไว้ในมาตรา ๗ หรือตามวัตถุประสงค์ซึ่งผู้ทศทรัพย์สินให้แก่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้

หมวด ๒
การดำเนินงาน

LI RT

มาตรา ๑๓ ให้มีสภามหาวิทยาลัยประกอบด้วย

- (๑) นายกสภามหาวิทยาลัยซึ่งจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
- (๒) อุปนายกสภามหาวิทยาลัยซึ่งได้แก่อธิการบดีโดยตำแหน่ง
- (๓) กรรมการ สภามหาวิทยาลัย จำนวนเจ็ดคน ซึ่งเลือกตั้งจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้าแผนกอิสระ ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น
 - (๔) ประธานสภาคณาจารย์โดยตำแหน่ง และกรรมการสภามหาวิทยาลัยอีกจำนวนหกคน ซึ่งเลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำผู้ได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และ
 - (๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสี่คนซึ่งจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของนายกสภามหาวิทยาลัย อุปนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) และ (๔)

มาตรา ๑๔ การเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตามมาตรา ๑๓ (๓) ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้าแผนกอิสระ ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ และหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นผู้เลือกตั้ง ส่วนการเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๓ (๔) จึงมิใช่กรรมการโดยตำแหน่ง ให้คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นผู้เลือกตั้ง

คุณสมบัติของผู้รับเลือกตั้ง ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๕ ให้รองอธิการบดีเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ในกรณีที่มรองอธิการบดีหลายคน ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๑๖ นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีวาระอยู่ในตำแหน่งสองปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกตั้งใหม่ อีกก็ได้

นายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัย พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อตายหรือลาออก

กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๓ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยในประเภทนั้น ๆ

ในกรณีที่ นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการ สภามหาวิทยาลัย ซึ่งได้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้รับเลือกตั้ง พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือมีการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งและผู้ได้รับเลือกตั้ง อยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลือ ของกรรมการ สภามหาวิทยาลัย ซึ่งได้แต่งตั้งและเลือกตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ ก็ยังมีได้เลือกตั้ง กรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่น ขึ้นใหม่ ให้นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายก สภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งมีการเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยอื่นขึ้นใหม่

มาตรา ๑๗ สภามหาวิทยาลัย มีอำนาจและหน้าที่ ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยและโดยเฉพาะมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางนโยบายของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัยการให้บริการ
ทางวิชาการแก่สังคม และการทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ
- (๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย และอาจมอบให้ส่วน
ราชการใดในมหาวิทยาลัย เป็นผู้วางระเบียบและออกข้อบังคับสำหรับส่วนราชการนั้น
เมื่อเรื่อง ๆ ไปก็ได้
- (๓) พิจารณาการจัดตั้ง รวม และยุบเลิกบัณฑิตวิทยาลัย คณะวิทยาลัย แผนก
อิสระ สถาบัน ศูนย์ หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และภาควิชา
- (๔) พิจารณาการรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถานศึกษาชั้นสูงหรือ
สถานวิจัย
- (๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้อง กับมาตรฐานที่
ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนด
- (๖) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุมัติปริญญา และประกาศนียบัตร
- (๗) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการวิท
ทยาลัย รองผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้าแผนกอิสระ รองหัวหน้าแผนกอิสระ ผู้
ำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ รองผู้อำนวยการศูนย์
หัวหน้าหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์
กิตติมศักดิ์ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์และผู้ช่วย
ศาสตราจารย์พิเศษ
- (๘) ดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอน
อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ
- (๙) พิจารณาอนุมัติงบประมาณเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๑

(๑๐) วางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงาน การเงิน และทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๑) แต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๐ ให้รักษาการในตำแหน่งอธิการบดี ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลง

(๑๒) พิจารณาและให้ความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่ อธิการบดีเสนอ

(๑๓) มีหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใด โดยเฉพาะ

มาตรา ๑๘ การประชุมของสภามหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๙ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบงานทั้งปวงของมหาวิทยาลัย และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อช่วยกิจการที่อธิการบดีจะมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๐ อธิการบดีนั้นจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย จากผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) ได้ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่ สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๒) ได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่ง หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนวิชาในมหาวิทยาลัย หรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัย

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่ก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

รองอธิการบดี ต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับอธิการบดี และเป็นข้าราชการพลเรือนของมหาวิทยาลัย โดยให้อธิการบดีเป็นผู้เสนอการแต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดีต่อสภามหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่ง หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอันที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และเป็นข้าราชการพลเรือนของมหาวิทยาลัยโดยให้อธิการบดีเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอน

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๑ อธิการบดีมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ควบคุมดูแลกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย วัตถุประสงค์ นโยบาย ระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๒) ควบคุม การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมาย วัตถุประสงค์ ระเบียบ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

(๓) เป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๔) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๕) หน้าที่อื่นตามระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

มาตรา ๒๒ ให้มีสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและขอแนะนำต่ออธิการบดีและหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมอบหมาย ประกอบด้วย

สมาชิกซึ่งคณาจารย์ ประจำของมหาวิทยาลัย เลือกตั้งขึ้น จากคณาจารย์ ประจำของมหาวิท
 ทยาลัย

จำนวนสมาชิก หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้ง และกระทำความเนงงานของสภาคณา
 จารย์มหาวิทยาลัยให้กำหนดเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๓ ในคณะ ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงาน
 ของคณะและอาจมีรองคณบดีคนหนึ่ง หรือหลายคนเพื่อช่วยกิจการที่คณบดีจะมอบหมาย
 ก็ได้

ในแผนกอิสระ ให้มีหัวหน้าแผนกอิสระคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบ
 งานของแผนกอิสระ และอาจมีรองหัวหน้าแผนกอิสระคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อช่วยก
 กิจการที่หัวหน้าแผนกอิสระจะมอบหมายก็ได้

คณบดีและหัวหน้าแผนกอิสระนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำ
 ของมหาวิทยาลัยผู้ซึ่งได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่ง หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือ
 สถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือ
 สถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

คณบดีและหัวหน้าแผนกอิสระมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้ง
 ใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

รองคณบดีหรือรองหัวหน้าแผนกอิสระ ต้องมีคุณสมบัติตามวรรคสาม และให้
 คณบดีหรือหัวหน้าแผนกอิสระเป็นผู้เสนอการแต่งตั้งและถอดถอนรองคณบดีหรือรองหัว
 หนาแผนกอิสระคือสภามหาวิทยาลัย

เมื่อคณบดีหรือหัวหน้าแผนกอิสระพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีหรือรองหัว
 หนาแผนกอิสระพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาในคณะหรือวิทยาลัย ให้มีหัวหน้าภาคว
 วิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชา

หัวหน้าภาควิชา นั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยผู้ซึ่งได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่ง หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

หัวหน้าภาควิชา มีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๒๕ ในคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย

- (๑) คณบดีเป็นประธานกรรมการ
- (๒) รองคณบดี ถ้ามี เป็นกรรมการ
- (๓) หัวหน้าภาควิชาในคณะ ถ้ามี เป็นกรรมการ
- (๔) ในกรณีที่ไม่มีกรรมการแบ่งภาควิชา ให้มีกรรมการซึ่งคณาจารย์ประจำในคณะ เลือกตั้งขึ้นจากคณาจารย์ประจำในคณะนั้น มีจำนวนตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชา ให้มีกรรมการซึ่งคณาจารย์ประจำในคณะเลือกตั้งขึ้นจากคณาจารย์ประจำในคณะนั้น มีจำนวนเท่ากับกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการใน (๑) (๒) และ (๓) รวมกัน แต่จะเป็นคณาจารย์ประจำในภาควิชาเดียวกันเกินหนึ่งคนไม่ได้ ถ้ากรรมการที่เลือกตั้งมีจำนวนไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ให้เพิ่มจำนวนกรรมการขึ้นอีกหนึ่งคน

กรรมการตาม (๔) ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งสองปี และอาจได้รับเลือกตั้งใหม่อีกก็ได้

ให้คณบดีเป็นผู้แต่งตั้งหรือถอดถอนเลขานุการคณะกรรมการประจำคณะ เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่งให้เลขานุการคณะกรรมการประจำคณะพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๖ ในแผนกอิสระ ให้มีคณะกรรมการประจำแผนกอิสระ ประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าแผนกอิสระเป็นประธานกรรมการ
 - (๒) รองหัวหน้าแผนกอิสระ ถ้ามี เป็นกรรมการ
 - (๓) กรรมการซึ่งคณาจารย์ประจำในแผนกอิสระเลือกตั้งจากคณาจารย์ประจำในแผนกอิสระนั้น มีจำนวนตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- กรรมการตาม (๓) ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งสองปี และอาจได้รับเลือกตั้งใหม่
อีกก็ได้

ให้หัวหน้าแผนกอิสระเป็นผู้แต่งตั้งหรือถอดถอนเลขานุการคณะกรรมการประจำแผนกอิสระ เมื่อหัวหน้าแผนกอิสระพ้นจากตำแหน่งให้เลขานุการคณะกรรมการประจำแผนกอิสระพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการประจำคณะ หรือคณะกรรมการประจำแผนกอิสระมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางนโยบายและแผนงานของคณะหรือแผนกอิสระ ให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- (๒) วางระเบียบและออกข้อบังคับภายในคณะหรือแผนกอิสระตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย ทั้งนี้ โดยไม่ขัดต่อระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (๓) ร่างหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะหรือแผนกอิสระ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๔) วางระเบียบและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการศึกษาของคณะ หรือแผนกอิสระ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๕) เสนอการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์กิตติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ในคณะหรือแผนกอิสระ ต่อมหาวิทยาลัย

(๕) จัดการสอบไล่สำหรับคณะหรือแผนกอิสระ

(๖) รับประทานและให้ความคิดเห็นแก่คณะหรือหัวหน้าแผนกอิสระ

มาตรา ๒๘ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของบัณฑิตวิทยาลัย และอาจมีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อช่วยกิจการที่คณบดีจะมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ วุฒิการแต่งตั้ง และวาระการดำรงตำแหน่งของคณบดีและรองคณบดีให้นำมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยคณะหนึ่งมีอำนาจและหน้าที่บริหารงานของบัณฑิตวิทยาลัย และอาจให้มีคณะกรรมการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติงานต่าง ๆ ของบัณฑิตวิทยาลัยตามที่สภามหาวิทยาลัยเห็นสมควรก็ได้

การกำหนดองค์ประกอบ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยรวมทั้งวาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการ และกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ส่วนองค์ประกอบและอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการอื่น ตลอดจนวาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการ ให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๐ ในวิทยาลัย สถาบัน ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้มีผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานคนหนึ่ง เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาลัย สถาบันศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และอาจมีรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าหน่วยงานคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อช่วยกิจการที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานจะมอบหมายก็ได้

ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานนั้นให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง จากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย ผู้ซึ่งได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนในมหาวิทยาลัย

หรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานมีวาระการดำรงตำแหน่งสิบและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

รองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าหน่วยงานต้องมีคุณสมบัติตามวรรคสองและให้ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้เสนอแต่งตั้งและถอดถอนรองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าหน่วยงานต่อสภามหาวิทยาลัย

เมื่อผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานพ้นจากตำแหน่ง ให้รองผู้อำนวยการหรือรองหัวหน้าหน่วยงานพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๑ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้าแผนกอิสระ ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และหัวหน้าภาควิชาต้องสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลา และจะดำรงตำแหน่งหรือรักษาราชการแทนหรือรักษาการในตำแหน่งดังกล่าวมากกว่าหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันเกินหกเดือนไม่ได้

มาตรา ๓๒ วิชาการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้าแผนกอิสระ ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นและหัวหน้าภาควิชาให้กำหนดเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๓ การดำเนินงานของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย คณะกรรมการประจำคณะ หรือคณะกรรมการประจำแผนกอิสระให้กำหนดเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๔ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์

- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

มาตรา ๓๕ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ต้องมีคุณสมบัติความสามารถทางการสอน และผลงานวิชาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

อาจารย์ต้องได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษาชั้นสูงอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือมีความชำนาญพิเศษในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์นั้น จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๖ อาจารย์พิเศษนั้น อธิการบดีจะแต่งตั้งขึ้นประจำการศึกษา ตามคำแนะนำของคณบดี หัวหน้าแผนกอิสระ ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นจากผู้มีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

อธิการบดีอาจเสนอแต่งตั้งอาจารย์พิเศษ เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือรองศาสตราจารย์พิเศษก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๗ ศาสตราจารย์พิเศษนั้นจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งเป็นหรือเคยเป็นอาจารย์พิเศษในวิชาที่ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษ โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์พิเศษ ให้กำหนดเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๘ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์

จรรยาภิกตติคุณในวิชาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศก็ได้
คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์ภิกตติคุณให้กำหนดเป็นข้อ
บังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๓

ปริญญา ครุยประจำตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ และเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๓๘ ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก	เรียกว่า	คุชฎบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ค.
โท	เรียกว่า	มหาบบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
ตรี	เรียกว่า	บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๔๐ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชา
นั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๑ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จปริญญาบัณฑิตได้รับ
ปริญญาเกียรติคุณก็ได้

มาตรา ๔๒ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตร
บัณฑิตอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรได้ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง
ภายหลังที่ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งแล้ว

LIRT

(๒) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งที่ยังไม่ถึงขั้นปริญญา

(๓) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๔๓ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิและสมควรแก่ปริญญานั้น แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวาระนั้นไม่ได้

ชั้นของปริญญาและหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้กำหนดเป็นข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๔ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย และอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะ หรือเจ้าวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะ ของผู้ได้รับปริญญาประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญาและประกาศนียบัตรก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูประจำตำแหน่งครูวิทยฐานะ และเจ้าวิทยฐานะ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูประจำตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ และเจ้าวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๔๕ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับเกี่ยวกับเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนิตได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดใช้ครูประจำตำแหน่ง ครูวิทยฐานะ เจ้าวิทยฐานะ เครื่อง

LI RT

แบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนิสิตของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีตำแหน่ง ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้เกิดความเชื่อ ว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีตำแหน่ง หรือวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๑ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงทำหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยต่อไปจนกว่าจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภามหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และมีการเลือกตั้งกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๒ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี และรองอธิการบดีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาคงดำรงตำแหน่งต่อไป สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีถ้าดำรงตำแหน่งยังไม่ครบสองปี นับแต่วันที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบสองปี

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งดำรงตำแหน่งยังไม่ครบสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบสี่ปี

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกวิชาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นหัวหน้าภาควิชาตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้นั้นดำรงตำแหน่งยังไม่ครบสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ให้คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบสี่ปี ถ้าดำรงตำแหน่งครบ

สืบแล้ว ให้ผู้นรัษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งหัวหน้าภาควิชาตามพระราชบัญญัติ^{๕๕} ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติ^{๕๕}ใช้บังคับ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติ^{๕๕} ประกาศในราชกิจจานุเบกษาซึ่งดำรงตำแหน่งยังไม่ครบสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบสี่ปี ถ้าดำรงตำแหน่งครบสี่ปีแล้ว ให้ผู้นรัษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสถาบันตามพระราชบัญญัติ^{๕๕} ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติ^{๕๕} ใช้บังคับ

การดำรงตำแหน่งของอธิการบดี คณบดี หัวหน้าแผนกวิชา และผู้อำนวยการสถาบันตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มิให้ถือว่าเป็นการดำรงตำแหน่งในวาระตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๓๐ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๘ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานและกรรมการในคณะกรรมการประจำคณะอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติ^{๕๕} ประกาศในราชกิจจานุเบกษา รักษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งและเลือกตั้งประธานและกรรมการ ในคณะกรรมการ ดังกล่าวตามพระราชบัญญัติ^{๕๕} ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติ^{๕๕} ใช้บังคับ

มาตรา ๕๐ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานและกรรมการในคณะกรรมการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการ จัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัย และพระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการจัดตั้งสถาบันอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติ^{๕๕} ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คงดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบวาระ

มาตรา ๕๑ ให้ผู้เป็นศาสตราจารย์ประจำ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์อุปการคุณ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย อยู่ในวันที่พระราชบัญญัติ^{๕๕} ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา มีฐานะเป็น ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์อุปการคุณ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ประจำต่อไป และให้เป็นคณาจารย์ตามตำแหน่งวิชาการตามพระราชบัญญัติ^{๕๕}

มาตรา ๕๒ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา หรือประกาศทบวงมหาวิทยาลัยหรือข้อบังคับ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำพระราชกฤษฎีกา ระเบียบ และข้อบังคับ ที่ใช้อยู่ในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษามา ใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

๓. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติฯ พุทธศักราช ๒๕๑๖ ได้ใช้บังคับมากกว่า ๓๐ ปีแล้ว ซึ่งระหว่างนั้นได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีก รวม ๖ ครั้ง ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ปริมาณงานของมหาวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น ได้ขยายงานด้านการผลิตบัณฑิตเพิ่มขึ้นหลายสาขา ขยายงานด้านการสอนจนถึงขั้นปริญญาเอก และขยายงานการค้นคว้าและบริการทางวิชาการแก่ชุมชนตามความต้องการในการพัฒนาประเทศเป็นอันมาก ทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงโครงสร้างและระบบงานภายในมหาวิทยาลัย เพื่อให้การบริหารการศึกษามีความคล่องตัวและเหมาะสมกับสภาพการณ์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๕๕ วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๒๒)

LIERT

พระราชบัญญัติ
การปราบปรามหลวง (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปราบปรามหลวง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการปราบปรามหลวง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นบทนิยามระหว่างบทนิยามคำว่า “การประปร

LIART

Legislative Institutional Repository of Thailand

นครหลวง” กับคำว่า “พนักงาน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ. ๒๕๐๐

“ประปาเอกชน” หมายความว่า การผลิต จัดส่งและจำหน่ายน้ำประปาโดยเอกชน ให้แก่ผู้อยู่ในบ้านที่มีทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรตั้งแต่ห้าบ้านขึ้นไป โดยมีค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ.๒๕๐๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้จัดตั้งการประปาขึ้นเรียกว่า “การประปานครหลวง” มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) สํารวจ จัดหาแหล่งน้ำดิบ และจัดให้ได้มาซึ่งน้ำดิบเพื่อใช้ในการประปา
- (๒) ผลิต จัดส่งและจำหน่ายน้ำประปาในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดสมุทรปราการ และควบคุมมาตรฐานเกี่ยวกับระบบประปาเอกชนในเขตท้องที่ดังกล่าว

(๓) ดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์แก่การประปา”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔ ทวิ) ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประปานครหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

“(๔ ทวิ) กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับระบบประปาเอกชนในเขตท้องที่ตามมาตรา ๖ (๒) โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ. ๒๕๐๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ให้การประปานครหลวงเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือธนาคารอื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดด้วยความ

เห็นชอบของคณะรัฐมนตรี”

มาตรา ๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลทั่วไปซึ่งกิจการของการประปานครหลวง อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) วางข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินกิจการตามมาตรา ๑๓
- (๒) วางข้อบังคับการประชุมและการดำเนินกิจการของคณะกรรมการ
- (๓) วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอนพนักงาน ระเบียบวินัย การลงโทษพนักงาน และการร้องทุกข์
- (๔) วางข้อบังคับว่าด้วยระเบียบปฏิบัติงานของการประปานครหลวง ถ้าข้อบังคับมีข้อความจำกัดอำนาจผู้ว่าการในการทำนิติกรรมไว้ประการใด ให้รัฐมนตรีประกาศข้อความเช่นว่านั้นในราชกิจจานุเบกษา
- (๕) วางข้อบังคับว่าด้วย จำนวนอัตราตำแหน่ง และอัตราเงินเดือน ของพนักงาน
- (๖) วางข้อบังคับเกี่ยวกับลูกจ้าง
- (๗) วางข้อบังคับว่าด้วยบำเหน็จและกองทุน บำเหน็จผู้ปฏิบัติงานในการประปา นครหลวง และการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานและครอบครัว”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๔๐ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการผลิต จัดส่งและจำหน่ายน้ำประปาให้เป็นไปตามมาตรฐาน ผู้ใดประสงค์จะดำเนินการสร้างระบบประปาเอกชน หรือขยายระบบประปาเอกชนที่มีอยู่ในเขตท้องที่ตามมาตรา ๖ (๒) จะต้องได้รับความเห็นชอบ

ของการประปานครหลวงและจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานที่การประปานครหลวงประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓ (๔ ทวิ)

ในกรณีที่มีการประปานครหลวงไม่ให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง ผู้ซึ่งประสงค์จะดำเนินการสร้างระบบประปาเอกชน หรือขยายระบบประปาเอกชนที่มีอยู่มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือของการประปานครหลวงแจ้งการไม่ให้ความเห็นชอบ

ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ. ๒๕๑๐

“มาตรา ๔๑ ทวิ ผู้ใดดำเนินการตามมาตรา ๔๐ ทวิ โดยไม่ได้รับความเห็นชอบจากการประปานครหลวง หรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานที่การประปานครหลวงประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓ (๔ ทวิ) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประปานครหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ การประปานครหลวงจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน จึงจะดำเนินการดังต่อไปนี้ได้

- (๑) เพิ่มหรือลดทุน
- (๒) กู้ยืมเงินเป็นจำนวนเกินสิบล้านบาท
- (๓) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินห้าแสนบาท
- (๔) จำหน่ายทรัพย์สินอันมีราคาเกินห้าแสนบาทจากบัญชีเป็นศูนย์

(๕) กำหนดอัตราราคาขายน้ำประปาของการประปานครหลวง

(๖) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ รายได้ที่การประปานครหลวงได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของการประปานครหลวง สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินกิจการ ค่าภาระต่างๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา กองทุนบำเหน็จผู้ปฏิบัติงานและการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานและครอบครัวตามมาตรา ๒๔ ประโยชน์ตอบแทนตามมาตรา ๒๗ โบนัสตามมาตรา ๓๕ เงินสำรองตามมาตรา ๑๖ และเงินลงทุนตามงบลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบตามมาตรา ๔๔

รายได้ที่ได้รับ ในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หัก ค่าใช้จ่าย และค่าภาระดังกล่าว ในวรรคหนึ่งแล้วเหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

ถ้ารายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าวในวรรคหนึ่ง นอกจากโบนัสตามมาตรา ๓๕ และเงินสำรองตามมาตรา ๑๖ และการประปานครหลวงไม่สามารถหาเงินจากทางอื่น รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่การประปานครหลวงเท่าจำนวนที่ขาด”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ. ๒๕๑๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ ให้การประปานครหลวงจัดให้มีกองทุนบำเหน็จผู้ปฏิบัติงานและการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานในการประปานครหลวงและครอบครัวตามข้อบังคับที่คณะกรรมการวางไว้ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี”

มาตรา ๑๓ ผู้ที่ได้ดำเนินการตามมาตรา ๔๐ ทวิ อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มาแจ้งต่อการประปานครหลวงภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อแจ้งแล้วให้ถือว่าผู้นั้นได้รับความเห็นชอบจากการ

ประปานครหลวงสำหรับการดำเนินการดังกล่าว และในกรณีที่การดำเนินการของบุคคลดังกล่าวยังไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่การประปานครหลวงประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓ (๔ ทวิ) ให้การประปานครหลวงมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเพื่อให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติเพื่อเปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขให้การดำเนินการ ของบุคคลนั้นเป็นไปตามมาตรฐานภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ตามที่การประปานครหลวงเห็นสมควร

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทศรกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติการประปานครหลวง พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประปานครหลวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๖ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมแก่การปฏิบัติงานของการประปานครหลวง และในปัจจุบันเอกชนในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดสมุทรปราการ ได้ดำเนินการสร้างระบบการผลิต จัดส่ง และจำหน่ายน้ำประปาหรือขยายระบบดังกล่าวที่มีอยู่โดยไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่สมควร ซึ่งอาจเป็นผลเสียหายแก่ประชาชนผู้ใช้น้ำประปานั้นได้ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าวให้การประปานครหลวงสามารถปฏิบัติงานได้โดยคั่งอังกวในฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ และให้การประปานครหลวงสามารถควบคุมมาตรฐานเกี่ยวกับการผลิต จัดส่ง และจำหน่ายน้ำประปาของเอกชนในเขตท้องที่ดังกล่าวได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๕๕ วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๒๒)

LI RT

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒”

LI RT

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “อากาศยาน” และ “แผนการบิน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“อากาศยาน” หมายความว่า อากาศยานตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศซึ่งรวมถึงอากาศยานของทางราชการทหาร ตำรวจ และอากาศยานของส่วนราชการอื่นด้วย

“แผนการบิน” หมายความว่า เอกสารแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการบินซึ่งผู้ควบคุมอากาศยาน จัดทำขึ้น เพื่อแสดงต่อส่วนราชการ ที่มีหน้าที่ เกี่ยวกับการเดินอากาศ หรือเจ้าหน้าที่ทหารอากาศ เมื่อนำอากาศยานขึ้นทำการบิน

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ผู้ควบคุมอากาศยานที่จะนำอากาศยานทำการบินในราชอาณาจักร ต้องแจ้งกำหนดการใช้อากาศยานและแผนการบินต่อส่วนราชการที่มีหน้าที่ เกี่ยวกับการเดินอากาศหรือเจ้าหน้าที่ทหารอากาศ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่า อากาศยานเครื่องใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ หรืออนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวกับการขนส่งของอากาศยาน เส้นทางบิน การบินเข้าหรือผ่านเขตห้ามหรือเขตจำกัดการบิน การใช้เครื่องถ่ายภาพในอากาศยานหรือจากอากาศยาน การบังคับหรือปล่อยอากาศยานซึ่งไม่มีนักบินหรือทิ้งร่มอากาศยาน การพายุหรือพัดไปกับอากาศยาน การบินออกไปนอกราชอาณาจักร หรือการบิน

ผ่านหรือขึ้นลงในราชอาณาจักร หรือเมื่ออากาศยานเครื่องใดมีพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดภัยอันตรายแก่ราชอาณาจักร ให้เจ้าหน้าที่ทหารอากาศมีอำนาจทำการพิสูจน์ฝ่าย และถ้าผลของการพิสูจน์ฝ่ายทำให้มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า อากาศยานเครื่องใดได้กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรืออนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศดังกล่าวหรือเป็นอากาศยานที่ไม่สามารถพิสูจน์ฝ่ายได้ ให้เจ้าหน้าที่ทหารอากาศมีอำนาจสั่งหรือบังคับให้อากาศยานที่ตรวจพบนั้นลงยังสนามบิน หรือที่ชนลงชั่วคราวแห่งใดแห่งหนึ่งได้

ในกรณีที่อากาศยานนั้นไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่ง หรือการบังคับตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ทหารอากาศมีอำนาจดำเนินการใด ๆ เพื่อบังคับให้ผู้ควบคุมอากาศยานนำอากาศยานลงยังสนามบินหรือที่ชนลงชั่วคราวแห่งใดแห่งหนึ่งได้ และในกรณีที่จำเป็นให้มีอำนาจใช้อาวุธประจำอากาศยานบังคับได้”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๑๕

“มาตรา ๗ ทวิ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารอากาศได้ใช้อากาศยาน ทำการพิสูจน์ฝ่าย และมีความจำเป็นต้องบังคับให้อากาศยานที่ถูกสกัดกั้นเครื่องใดเครื่องหนึ่งลงยังสนามบินโดยไม่สามารถทำการติดต่อสื่อสารทางวิทยุได้ ให้เจ้าหน้าที่ทหารอากาศประจำอากาศยานที่เข้าสกัดกั้นเพื่อทำการพิสูจน์ฝ่ายใช้ทัศนสัญญาณในโอกาสแรกที่จะกระทำได้

ทัศนสัญญาณและการใช้ทัศนสัญญาณตามความในวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ศ. โทษะภักดิ์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากเป็นการสมควรให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปฏิบัติต่ออากาศยานที่กระทำผิดกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๓๘ ใช้บังคับการเดินอากาศของอากาศยานในราชการทหาร ราชการตำรวจ และราชการส่วนอื่น และสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับอากาศยานที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๕๕ วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๒)

พระราชบัญญัติ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒”

LI RT

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้สถาบันเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาทำการวิจัย ให้บริการและส่งเสริมทางเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์และครุศาสตร์อุตสาหกรรม และทะนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

ให้สถาบันเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรมในทบวงมหาวิทยาลัย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

(๑) สำนักงานอธิการบดี

(๒) วิทยาเขต

สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง และแผนกหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

วิทยาเขตอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต คณะ วิทยาลัย ภาควิชาอิสระ และสำนักหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

สำนักงานรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง และแผนกหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

คณะ และวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานเลขานุการ ภาควิชา ศูนย์ และสถานวิจัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ภาควิชาอิสระ อาจแบ่งส่วน ราชการเป็น สำนักงาน เลขานุการ หรือส่วน ราชการที่
เรียกชื่ออย่างอื่น

สำนักอาจแบ่งส่วนราชการ เป็นสำนักงานเลขานุการ กอง และแผนกหรือส่วน
ราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

ศูนย์และสถานวิจัย หรือส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นอาจแบ่งส่วนราชการเป็น
แผนกหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้า พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ การจัดตั้ง การรวมและการขบเลิกวิทยาเขต คณะวิทยาลัย ภาควิชา
อิสระ และสำนักหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การแบ่งส่วนราชการเป็นภาควิชา ศูนย์และสถานวิจัย สำนักงานเลขานุการ
กองและแผนกหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ให้ทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัย
และประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติสถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๘) พิจารณาการแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้
ช่วยอธิการบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้า
ภาควิชาอิสระ ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าภาควิชา หัวหน้า
สำนักงานอธิการบดี ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้
ช่วยศาสตราจารย์”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้า พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุด และรับผิดชอบในการบริหารงานของสถาบัน

ในสำนักงานอธิการบดี มีอธิการบดีเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารงาน และอาจมีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อช่วยกิจการในสำนักงาน อธิการบดีตามที่อธิการบดีมอบหมายได้

ในแต่ละวิทยาเขต ให้มีรองอธิการบดี คนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงาน และอาจมีผู้ช่วยอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อช่วยกิจการในสำนักงาน รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตตามที่รองอธิการบดีมอบหมายได้

อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบันและให้ดำรงตำแหน่งสามปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่ก็ได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ในขณะหนึ่งให้มีคณบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของคณะ และอาจมีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคนเพื่อช่วยกิจการตามที่คณบดีมอบหมายได้

ในวิทยาลัยและสำนัก ให้มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ และอาจมีรองผู้อำนวยการคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อช่วยกิจการตามที่ผู้อำนวยการมอบหมายได้

ในภาควิชาอิสระ ให้มีหัวหน้าภาควิชาอิสระเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

ในภาควิชา ให้มีหัวหน้าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในงานของภาควิชา

ในศูนย์ และสถานวิจัยหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ใหม่ว่านำเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. ๒๕๑๔

“มาตรา ๒๑ ทวิ คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าภาควิชาอิสระ และหัวหน้าภาควิชา ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ที่มีอาวุโสทางวิชาการ หรือผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันมาแล้ว โดยให้ดำรงตำแหน่งสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ให้มีคณะกรรมการนโยบายและแผนของสถาบัน ประกอบด้วยอธิการบดีเป็นประธานกรรมการ รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้าภาควิชาอิสระ และผู้อำนวยการสำนักเป็นกรรมการ และอาจมีกรรมการอื่นซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งจากคณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานอธิการบดีไม่เกินสองคนและจากคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ของวิทยาเขตไม่เกินวิทยาเขตละสองคนได้”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๒ ทวิ มาตรา ๒๒ ตริ มาตรา ๒๒ จัตวา มาตรา ๒๒ เบญจ มาตรา ๒๒ ฉ และมาตรา ๒๒ สัตต แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. ๒๕๑๔

“มาตรา ๒๒ ทวิ ในแต่ละวิทยาเขต ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขต ประกอบด้วยรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตนั้นเป็นประธานกรรมการ คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้าภาควิชาอิสระ ผู้อำนวยการสำนักและหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นเป็นกรรมการ และอาจมีกรรมการอื่นซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิอื่นไม่เกินสี่คนได้

มาตรา ๒๒ ตริ ในแต่ละคณะ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะประกอบด้วยคณบดี เป็นประธานกรรมการ รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าศูนย์ หัวหน้าสถานวิจัย หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นถ้ามี และศาสตราจารย์ในคณะเป็นกรรมการ และอาจมีกรรมการอื่นซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งจากคณาจารย์ในคณะนั้น ๆ อีกไม่เกินห้าคนได้

มาตรา ๒๒ จัตวา ในแต่ละวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัย ประกอบด้วยผู้อำนวยการวิทยาลัยเป็นประธานกรรมการ รองผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าศูนย์ หัวหน้าสถานวิจัย หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ถ้ามี และศาสตราจารย์ในวิทยาลัยเป็นกรรมการ และอาจมีกรรมการอื่นซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งจากคณาจารย์ในวิทยาลัยนั้น ๆ อีกไม่เกินห้าคนได้

มาตรา ๒๒ เบญจ ในแต่ละภาควิชาอิสระ ให้มีคณะกรรมการประจำภาควิชาอิสระ ประกอบด้วยหัวหน้าภาควิชาอิสระเป็นประธานกรรมการ ศาสตราจารย์ในภาควิชาอิสระเป็นกรรมการ และอาจมีกรรมการอื่นซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งจากคณาจารย์ในภาควิชาอิสระนั้น ๆ อีกไม่เกินห้าคนได้

มาตรา ๒๒ ฉ ในแต่ละสำนัก ให้มีคณะกรรมการประจำสำนักประกอบด้วยผู้อำนวยการสำนักเป็นประธานกรรมการ รองผู้อำนวยการสำนักและศาสตราจารย์ในสำนักเป็นกรรมการ และอาจมีกรรมการอื่นซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งจากคณาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ในสำนักนั้น ๆ อีกไม่เกินห้าคนได้

มาตรา ๒๒ สัตต คณะกรรมการประจำตามมาตรา ๒๒ ทวิ มาตรา ๒๒ ตริ มาตรา ๒๒ จัตวา มาตรา ๒๒ เบญจ และมาตรา ๒๒ ฉ ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสี่คนและกรรมการในคณะกรรมการประจำดังกล่าว ซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสองปีแต่อาจได้รับแต่งตั้งใหม่ก็ได้”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ คณะกรรมการนโยบายและแผนของสถาบันมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) เสนอแนะ นโยบาย ของสถาบัน ต่อสถาบัน และวางแผน ของสถาบัน ให้สอดคล้องกับนโยบายดังกล่าว

(๒) ให้คำปรึกษาหรือความเห็นแก่อธิการบดี”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๓ ทวิ และมาตรา ๒๓ ตรี แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. ๒๕๑๔

“มาตรา ๒๓ ทวิ คณะกรรมการประจำวิทยาเขตมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) วางระเบียบของวิทยาเขตด้วยความเห็นชอบของสภาสถาบัน

(๒) ให้คำปรึกษาหรือความเห็นแก่รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตนั้น ๆ

มาตรา ๒๓ ตรี คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำวิทยาลัย คณะกรรมการประจำภาควิชาอิสระและคณะกรรมการประจำสำนัก มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายการศึกษา การวิจัย การให้บริการ และการส่งเสริมทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ของคณะ วิทยาลัย ภาควิชาอิสระ หรือสำนัก แล้วแต่กรณี ด้วยความเห็นชอบของสภาสถาบัน

(๒) วางระเบียบของคณะ วิทยาลัย ภาควิชาอิสระ หรือสำนักแล้วแต่กรณี ด้วยความเห็นชอบของสภาสถาบัน

(๓) พิจารณากำหนดหลักสูตร และรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรที่มี ของคณะ วิทยาลัย ภาควิชาอิสระ หรือสำนัก แล้วแต่กรณี เพื่อเสนอต่อสภาสถาบัน

(๔) พิจารณาการวัดผลการศึกษาของคณะ วิทยาลัย และภาควิชาอิสระ แล้ว
แต่กรณี เพื่อเสนอต่อสภาสถาบัน

(๕) ให้คำปรึกษาหรือความเห็นแก่คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้าภาค
วิชาอิสระ หรือผู้อำนวยการสำนัก แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้า พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายและแผนของสถาบัน คณะ
กรรมการประจำวิทยาเขต คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำวิทยาลัย
คณะกรรมการประจำภาควิชาอิสระ และคณะกรรมการประจำสำนักให้นำมาตรา ๑๕ และ
มาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้า พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ คณาจารย์ในสถาบันมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำหรือศาสตราจารย์พิเศษ
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์พิเศษ
- (๕) ครูปฏิบัติการ”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้า พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖
ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันเทค-
โนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๘ คุณสมบัติและวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์ประจำ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในมหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ประจำนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบัน”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติสภานันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. ๒๕๑๔

มาตรา ๑๘ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี และหัวหน้าภาควิชาอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาดำรงตำแหน่งต่อไป สำหรับผู้ซึ่งดำรงตำแหน่ง อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี และหัวหน้าภาควิชา ถ้าได้ดำรงตำแหน่งนั้นมาจนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าระยะเวลาหนึ่งวาระตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งต่อไปได้อีกหนึ่งวาระโดยให้ถือเป็นวาระที่สองตามพระราชบัญญัตินี้ และให้นับวันถัดจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นวันแรกของวาระที่สอง แต่ถ้าดำรงตำแหน่งนั้นมายังไม่ครบระยะเวลาหนึ่งวาระตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งต่อไปจนครบระยะเวลาหนึ่งวาระจึงจะถือว่าได้ดำรงตำแหน่งครบหนึ่งวาระตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ศ. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

LIART

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กิจการให้การศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ได้เจริญเติบโตและขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง บัณฑิตที่ผลิตออกไปได้รับความนิยมจากทั้งในวงราชการและวงงานเอกชน เพื่อขยายขีดความสามารถของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าทั้งในด้านการผลิตบัณฑิตและการ ให้การศึกษา และวิจัยในวิชาการชั้นสูง จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พ.ศ. ๒๕๓๕ เกี่ยวกับงานการผลิตบัณฑิต โดยเพิ่มหน่วยงานอื่นนอกเหนือจากคณะและภาควิชาขึ้นและเปลี่ยนแปลงในด้านบริหารในลักษณะของวิทยาเขต ซึ่งแต่ละวิทยาเขตอาจมีคณะ วิทยาลัย ภาควิชา สำนัก และศูนย์ของตนเอง ทั้งนี้ เพื่อความคล่องตัวและให้การ บริหารงานของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้ามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๘๖ ตอนที่ ๕๕ วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๒๒)

